

HRVATSKI BLOK

POKRET ZA MODERNU HRVATSKU

100

pitanja i odgovora

Izdavač:

Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku
Zagreb, Kneza Mislava 11/1.

Za izdavača:

dr. Ivić Pašalić

Uredio:

Benjamin Tolić

Dizajn i grafička priprema:

Duspara kreativna radionica

HRVATSKI BLOK

POKRET ZA MODERNU HRVATSKU

100

pitanja i odgovora

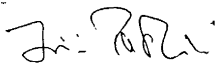
Zagreb, 2003.

Uvodna napomena

Kada smo u travnju i svibnju 2003., u uvjetima medijske blokade, predstavljali Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku, otvorili smo u sklopu akcije "Glas nove generacije" besplatan telefon. Građani su, želeći se obavijestiti o nama, preko toga telefona središnjici stranke postavljali mnoštvo najrazličitijih pitanja.

Medijska blokada traje do dana današnjega. Kako bismo koliko-toliko doskočili toj nevolji, tiskali smo ovih "100 pitanja i odgovora". Naravno, niti su to sva važna politička pitanja niti sva potječu iz akcije "Glas nove generacije". U zbirku je, među ostalim, u dijaloškom obliku ugrađen dio naših - uglavnom prešućenih - priopćenja za medije i dio aktivnosti Kluba zastupnika naše stranke u Hrvatskomu saboru.

Svrha je ovih "100 pitanja i odgovora" jasno pokazati programski identitet Hrvatskoga bloka i omogućiti utemeljenu prosudbu o našoj političkoj vjerodostojnosti.

Dr. Ivić Pašalić
Predsjednik Hrvatskoga bloka
pokreta za modernu Hrvatsku

Zagreb, 28. kolovoza 2003.

1. Što je HB?

HB je novinarska kratica Hrvatskoga bloka, naziva političke stranke. Potpuni naziv glasi: Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku.

Stranka je osnovana 14. rujna 2002. u Zagrebu.

Prvi dio imena, Hrvatski blok, podsjeća na uspješnost izbornih saveza pod tim nazivom na područnim i mjesnim izborima 2001. u Splitsko-dalmatinskoj županiji i u Gradu Zagrebu. On uz to navješćuje da će stranka priječiti svaki razvoj događaja koji je štetan za Hrvatsku, te da će u okviru svoga programa nastojati uspostaviti suradnju sa strankama slične orijentacije i nestranačkim pojedincima.

Drugi dio imena, pokret za modernu Hrvatsku, poziva na demokratsko okupljanje za republiku.

Napokon, cijelo ime Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku ističe da je posrijedi programska, a ne liderska stranka.

2. Zašto je osnovan Hrvatski blok?

Nakon smrti predsjednika Tuđmana Hrvatsku je zahvatila neviđena neodgovornost i nebriga političkih elita za probleme hrvatskoga naroda i hrvatskih građana.

Ugroženi su temeljni interesi Republike Hrvatske, a u nekim slučajevima i sam državni suverenitet.

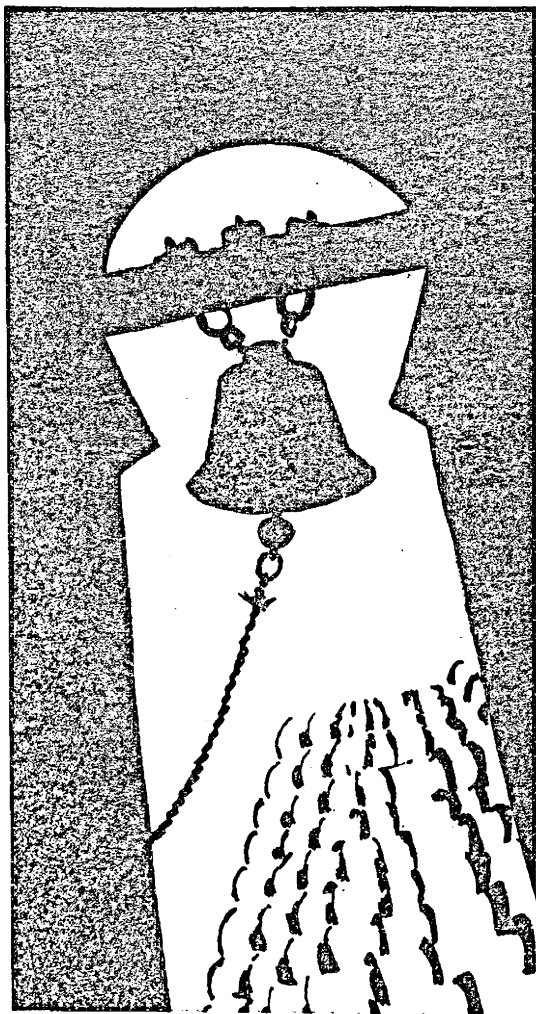
Prodaje se i razdaje sve što se stigne.

“Sezonu” rasprodaje Hrvatske otvorio je predsjednik Vlade teritorijalnim ustupkom Sloveniji; zatim su inozemnim kupcima prodane telekomunikacije, trgovački prostor, mediji i banke. INA, turistički potencijali, marine i poljoprivredni kombinati odlaze u nepovrat. Poduzeća stvarana marom cijelih naraštaja zauvijek se gube jednim potpisom moćnika, najčešće u posve netransparentnim okolnostima.

Narod je u demografskoj starosti, pred demografskim i socijalnim slomom, a vlast se bavi ozloglašivanjem branitelja, bez kojih ne bi bilo ni same te vlasti ni sadašnje hrvatske države.

U takvim okolnostima članovi i simpatizeri Tuđmanove stranke, birači koji su na svim prethodnim izborima glasovali za predsjednika Tuđmana i njegovu stranku, razočarani su politikom koju u oporbi na državnoj razini provodi najuže vodstvo HDZ-a. Mnogi od njih iskazuju namjeru odustati od političkog angažmana i apstinirati od glasovanja tvrdeći da nemaju za koga glasovati.

Dio tih ljudi - nakon što je “vrhuška” HDZ-a okupljena oko trojca Vladimir Šeks,

Ivo Sanader i Branimir Glavaš provela de-tuđmanizaciju stanke - nije se pomirio s takvim razvojem događaja. Na njihov je zahtjev osnovan Hrvatski blok.

Hrvatski je blok dakle osnovan radi zaštite, očuvanja i promocije političke misli i djela prvoga hrvatskog predsjednika dr. Franje Tuđmana.

Stranka je osnovana da bi se na ideološkoj osnovi tuđmanizma, bez partijskih sekretara i suradnika Udbe, okupila nova generacija sposobna ponuditi jasne ideje i programe za ključne hrvatske probleme.

Za nepunu godinu dana od osnutka Hrvatski je blok stasao kao tuđmanovska, moderna, narodnjačka, konzervativna i demokršćanski usmjerena stranka, koja će - surađujući s programski srodnim strankama - biti istinska alternativa sadašnjoj neokomunističkoj vlasti i njezinim satelitima.

3. Što se podrazumijeva pod detuđmanizacijom HDZ-a ?

To je politika koju provodi trojac Vladimir Šeks, Ivo Sanader i Branimir Glavaš. Izdvajamo samo neke segmente. Ta gospoda:

- promiču stajalište da je Tuđmanova politička misao vrijedila za svoje vrijeme, ali da je u naše vrijeme neupotrebljiva;

- progone iz stranke istaknute pojedince i suspendiraju legalno izabrana stranačka tijela koja ih nisu zdušno poduprla;
- isključuju iz članstva kandidata za predsjednika stranke koji je na izborima dobio 49% glasova;
- prihvaćaju sve teze pobjednika na trećosiječanskim izborima o “deset propalih godina” Tuđmanove politike i javno se ispričavaju za tobožnje pogreške;
- uporno opstruiraju ideju okupljanja državotvornih stranaka, držeći da je na izborima HDZ dovoljan sam sebi;
- otvoreno kolaboriraju s neokomunističkom političkom garniturom i kad su u pitanju unutarstranački obračuni i kad su u pitanju najave postizbornih koaliranja u vlasti crvenih i crnih;
- vode šutljivu, neodređenu, kukavičku politiku u ulozi oporbe na državnoj razini, koja je vladajućim neokomunistima pomogla da umrtve oporbeni duh u najvećoj oporbenoj stranci i oporbu presele u samu strukturu vlasti, što je u demokraciji neviđen fenomen;
- bezuvjetno podupiru Haaški sud i izručenje generala Ante Gotovine (“Na novinarski upit je li njegova stranka spremna na bezuvjetnu suradnju s Haaškim sudom, čak i kad to znači izručivanje hrvatskih građana, Sanader je kazao: ‘Apso-

lutno smo za suradnju s Haagom.”, Vjesnik, 11. 07. 2003.) i distanciraju se od Hrvata u BiH.

4. Prema kojim ciljevima Hrvatski blok usmjeruje svoje djelovanje?

Hrvatski blok je okrenut prema zaštiti strateških interesa Republike Hrvatske.

Mi smo domoljubna, državotvorna, narodna stranka. Okupljamo ljude iz svih slojeva, profesija i dobnih skupina hrvatskoga društva i iseljeničtva kojima je na srcu dobrobit hrvatskoga naroda i svih hrvatskih građana.

Naše temeljne vrijednosti: sloboda, solidarnost i pravednost, proizvod su kršćanskoga svjetonazora. One proizlaze iz dostojanstva osobe.

Naglašujemo važnost i zaštitu obitelji kao temelja društva.

Zauzimamo se za socijalnu pravdu, jednakost pred zakonom i učinkovitu pravnu državu.

Štitimo dignitet Domovinskog rata i svih njegovih sudionika.

Držimo da treba čuvati i osnaživati srednjoeuropsko-sredozemni identitet Hrvatske.

Protivimo se prodaji većinskih udjela monopolnih gospodarskih sustava i prirodnih izvora bogatstva inozemnim kupcima.

Zauzimamo se za osiguranje suverenosti i jednakopravnosti Hrvata u BiH i Federaciji BiH, afirmaciju hrvatskoga iseljništva i njegovo uključivanje u rješavanje ključnih gospodarskih i nacionalnih problema.

Ukratko, glavni je cilj Hrvatskoga bloka sigurnost i blagostanje hrvatskoga naroda, Republike Hrvatske i svih njezinih građana.

5. Hrvatski blok se poziva na tuđmanizam. Što je to?

Tuđmanizam je vizija samostalne, demokratski uređene, snažne, samosvjesne, ponosne Hrvatske.

Ta vizija polazi od pomirbe hrvatstva i jedinstva domovinske i iseljene Hrvatske, isključuje balkanska državna udruživanja, a nastoji oko ravnopravnog članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji, ne odričući se hrvatskoga nacionalnog identiteta i individualiteta.

Koncept, dakle, posve oprečan današnjoj hrvatskoj zbilji, koju karakterizira malodušnost pučanstva i kukavština političkih elita.

6. U deklaraciji koalicije Hrvatskoga bloka i HIP-a "Za modernu Hrvatsku" tvrdi se da je dio političkih snaga okupljen u Hrvatskomu bloku "ideološki prognan iz HDZ-a". Što to znači?

To je jasno. Sedmi opći sabor HDZ-a (2002.) održan je pučistički - mimo Statuta i glavnog tajnika stranke - u organizaciji Vladimira Šeksa i Branimira Glavaša, uz pomoć osječke zaštitarske tvrtke "Borbaš".

Ivić Pašalić na tom se saboru natjecao za mjesto predsjednika stranke i dobio 49 posto glasova. Nakon sabora vodstvo stranke isključilo je Pašalića iz HDZ-a.

Za godinu dana stari-novi predsjednik Ivo Sanader uspio je - "čistkama" i raspuštanjem neposlušnih stranačkih tijela i ograna - konsolidirati stranku na političkom djelovanju protivnom Programu HDZ-a.

Konsolidacija je okrunjena Osmim općim saborom (2003.). U radu toga sabora sudjevalo je - umjesto 2000 izaslanika - 5500 uzvanika. Sabor je očito trebao demonstrirati demokratsku širinu, političku snagu i državničku mudrost drugoga HDZ-ova predsjednika. Ne apsolutno, nego u usporedbi s njegovim prethodnikom. A broj sudionika - zaključili su organizatori spek-

takla - jasno pokazuje koliko Ivo Sanader nadmašuje Franju Tuđmana.

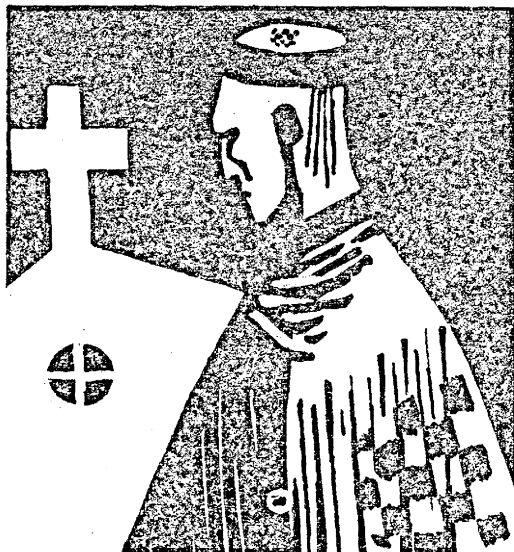
Žalosni smisao cijele te lakrdije ogleda se u rezultatu. Legalizirana je nedemokratska praksa i legitimirana politika “novog kursa”: HDZ bez Tuđmana i tuđmanizma.

7. Ako nije posrijedi osobni sukob Pašalića i Sanadera, u čemu, konkretno, vidite Sanaderovu politiku “novog kursa”?

Sanaderova politika “novog kursa” vidljiva je u mnoštvu postupaka. Sam “novi kurs” najjasnije se očituje u sukladnosti s Račanovim “novim smjerom”. Račanu Sanader nikada nije spočitnuo krivu politiku. Redovito mu spočitava samo nesposobnost. Zašto? Valjda stoga što se “novi smjer” i “novi kurs” općenito poklapaju. I Račan i Sanader provode detuđmanizaciju Hrvatske. Račan i deklarativno i stvarno, Sanader samo stvarno. Općepoznate činjenice potvrđuju tu tvrdnju:

- Na prvu obljetnicu smrti Franje Tuđmana (2000.) skupina HDZ-ovaca izvikuje na njegovu grobu: “Ivo! Ivo!”. Malo je vjerojatno da su bukači zaboravili da se pokojnik zvao Franjo. Ili da su, protiv hrvatskih običaja, spontano vikali na grobu. Tu sramotu Sanader je poslije u plaćenju reportaži ponosno prikazao na HTV-u;

- Na sve bezočne napade vlasti i dijela medija na prvog hrvatskog predsjednika dr. Franju Tuđmana i ministra obrane Gojka Šuška vrh HDZ-a glasno šuti;
- Iz scenografije Šestog općeg sabora (2001.) Sanader izostavlja sliku Franje Tuđmana, osnivača HDZ-a i utemeljitelja nove hrvatske države;

- 2001. Sanader više puta izjavljuje da će HDZ, ako na izborima osvoji i apsolutnu većinu u Saboru, stvoriti - koalicijsku vladu. To je uvredljiva poruka biračima. Sanader zapravo poručuje: Dragi birači, kako

god vi glasovali, dobit ćete vladu kakvu dogovorimo mi, stranački knezovi;

- Davor Butković tvrdi u Jutarnjem listu da mu se Sanader ispričavao što je sudjelovao u splitskoj javnoj potpori generalu Norcu. Morao je, veli, biti na splitskoj Rivi jer je tamo bio i njegov unutarstranački suparnik Ivić Pašalić. Sanader to ne demantira;

- Vladimir Šeks, predsjednik HDZ-ova zastupničkog kluba, izjavljuje da Račanova Vlada u suradnji s Haaškim sudom provodi HDZ-ovu politiku, tj. da HDZ i SDP imaju jednaka stajališta o toj problematici;

- Isti Vladimir Šeks u ime HDZ-a daje u proceduru Prijedlog izmjena Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom. Malo zatim povlači Prijedlog iz procedure. Povlačenje obrazlaže time što je tobože doznao da njegov prijedlog ne bi dobio potporu Hrvatskoga bloka i HSP-a. Ivić Pašalić i Anto Đapić prosvjeduju. No, Šeks postiže svrhu: privremeno onemogućuje izmjenu zakona;

- Kada Ivica Račan nema dovoljno zastupničkih glasova da pošalje kontingent hrvatskih vojnika u Afganistan, u pomoć mu priskače Ivo Sanader. Iznenadnu promjenu HDZ-ova stajališta (neki kažu na telefonski poziv iz američkog veleposlanstva) Sanader obrazlaže izjavom da su to od njega tražile - majke hrvatskih branitelja i vojnika;

- Vodstvo HDZ-a opstruira inicijativu Hrvatskoga bloka za opoziv predsjednika Mesića zbog kršenja Ustava. Taj postupak Sanader opravdava tvrdnjom koja zvuči kao sudski pravorijek: Predsjednik nije prekršio Ustav;
- Od svih stranačkih prvaka u Hrvatskoj samo predsjednik HDZ-a bezrezervno podupire američko-britansku akciju u Iraku bez odobrenja Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda;
- Tuđman je nekoć pozivao izbjegle Hrvate da se iz europskih i prekomorskih zemalja vrate u Hrvatsku. Za "Oluje" pozivao je hrvatsko pučanstvo srpske narodnosti da ostane u Hrvatskoj. Sanader danas, kao i Račan, poziva samo izbjegle Srbe da se vrate u Hrvatsku;
- Nakon razgovora s Romanom Prodi-jem 10. srpnja 2003. Sanader se, za razliku od Račana, očituje za bezuvjetnu suradnju s Haaškim sudom, a davno je, kao i Račan, digao ruke od Hrvata u Bosni i Hercegovini;
- Vodstvu HDZ-a poželjni su koalicijski partneri HSLŠ i HSS, a te su stranke 2000. pod barjakom detuđmanizacije Hrvatske dovele neokomuniste na vlast. Nije vodstvu HDZ-a mrzak ni DC, stranka Nacionalova kolumnista Mate Granića, koji se u proljeće 2000. ružno odrekao Tuđmana;
- Danas vodstvo HDZ-a odbacuje ideju okupljanja hrvatskih državotvornih stra-

naka u predizborni savez, premda dobro zna da je to jedini način da se smijeni Račanova koalicija;

- Sukladnost Sanaderove politike “novog kursa” s Račanovom politikom “novog smjera” potvrđuje i glavni tajnik HDZ-a Branko Vukelić tvrdnjom da “sve što Sanader spomene, Račan koristi kao svoje ideje” (Fokus, 25. 07. 2003.). Tu tvrdnju podupire i sam Sanader izjavom “ovo je novi HDZ” (Vjesnik, 17. 08. 2003.).

Sve to, kao i koaliranje HDZ-a s SDS-om u Vukovaru i Kninu, te u Šibensko-kninskoj županiji bjelodano dokazuje da nije posrijedi osobni sukob Pašalića i Sanadera, nego da je riječ o krupnim ideološkim razlikama između Hrvatskoga bloka i vodstva Hrvatske demokratske zajednice.

8. Tuđmanizam je ideologija. A ideologije su “umrle” još 1991. Vraća li se to Hrvatski blok iz postideologijskog doba u ideologijsko?

Točno, tuđmanizam je ideologija Hrvatskoga bloka.

No, kada su posrijedi tzv. “smrt ideologije” i tzv. “postideologijsko doba”, stvari stoje znatno drukčije.

God. 1991., s raspadom Sovjetskoga Saveza, doista je “umrla” jedna ideologija: mar-

ksizam-lenjinizam. Njezini pristaše doživjeli su tu "smrt" kao smak svijeta.

Taj događaj potresao je i znanost o društvu. Neki su znanstvenici stoga brzopleto oglasili "kraj ideologije". Ali brzo su se pribrali. Danas nitko ozbiljan više ne priča tu "postideologijsku" priču. Dapače, mnogi u toj priči vide najpodliju ideologiju, jer nema promišljena djelovanja koje ne bi bilo vođeno nekom idejom, odnosno koje se ne bi temeljilo na nekakvoj "ideologiji".

Kamo vodi neokomunistička floskula o "kraju ideologije", najbolje pokazuje ponašanje hrvatskih političara.

Evo poučnih primjera. Predsjednik HSS-a Zlatko Tomčić svojedobno je gmio: "Nikad s komunistima!" Zatim je ušao u savez s Račanom i odmah "postideologijski" ažurirao svoje stajalište: Ako je riječ o sudjelovanju u vlasti - veli Tomčić - HSS "ne će robovati ideološkim podjelama", a i Đapićev HSP "ideologiju ostavlja Hrvatskomu bloku".

Što to znači? Visoke fraze skrivaju vulgaran sadržaj. Gospoda zapravo hoće reći: Nema tako loše vlasti da mi i naše stranke ne bismo u njoj sudjelovali.

9. Koliko članova ima Hrvatski blok?

U računalnoj evidenciji Hrvatski blok ima točno 9846 članova.

10. Može li Hrvatski blok sam prijeći izborni prag?

Može. Ali mi ne razmišljamo o izbornomu pragu, nego o pobjedi.

Zbog toga smo otvoreni za suradnju sa strankama slična profila i orijentacije. O tomu jasno govori naše ime: Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku.

11. S kojim ćete strankama koalirati?

Izborni savezi ovise o ciljevima saveznika. Ciljevi su različiti. Ako je cilj samo osvojiti dio bilo kakve vlasti ili tek prijeći izborni prag, stranka nema razloga za izbirljivost, pa se udružuje i u "neprirodnu koaliciju". U takvoj koaliciji stranački interes nadilazi sve razlike. To egzemplarno pokazuje sastav "Šestorke", u koju su se 1999. udružile ideološki i programski raznorodne stranke: Račanovi "socijalni demokrati", Budišini "nacionalni liberali", Kramarićevi apsolutni "liberali", Tomčićevi "seljaci", Pusićkini "narodnjaci" i Jakovčićevi "regionalci".

Hrvatski blok ima drukčije ciljeve. Glavni mu je cilj na predstojećim izborima - smijeniti neokomunističku vlast u Hrvatskoj i tako otvoriti mogućnost za svestran razvoj zemlje.

Taj cilj može se postići samo izbornim savezom svih državotvornih stranaka.

Stoga smo 3. srpnja 2003. s HIP-om Miroslava Tuđmana potpisali sporazum o izbornomu savezu "Za modernu Hrvatsku". Savez je otvoren za sve hrvatske državotvorne stranke.

Poželjni su partneri HSP, HČSP, HKDU i, naravno, HDZ, ako bi se vrh te stranke vratio duhu i slovu svoga stranačkog programa.

Kako to ne ovisi samo o nama, u ovom času ne možemo precizno reći s kojim ćemo strankama koalirati, ali možemo posve pouzdano reći s kojim strankama ne ćemo: Ne ćemo s onima koje su sudjelovale ili sudjeluju u trećosiječanjskoj neokomunističkoj vlasti.

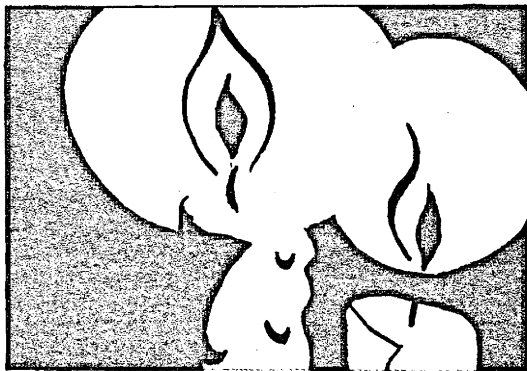
12. Što Hrvatski blok misli o Doktrinalnoj noti Kongregacije za nauk vjere o nekim pitanjima vezanim uz sudjelovanje katolika u političkom životu?

Pozdravili smo Doktrinalnu notu.

Stajališta iznesena u tom dokumentu trebala bi obvezivati svaku moralnu osobu, a napose katoličkog političara.

Ona se opiru moralnomu relativizmu i kulturi smrti u ime kulture života.

Saborski zastupnici Hrvatskoga bloka i dosad su postupali u duhu tih naputaka. Protivili su se zakonskim rješenjima koja bi olakšavala pobačaj, eutanaziju, samoubojstvo i zlorabu genetskog inženjeringa

ili promicala ono što ugrožava zdravlje hrvatskoga društva, npr. promiskuitet, homoseksualnost, lake droge i sl.

13. Zašto se ne pojavljujete u medijima?

Pojavljujemo se. Naravno, onoliko koliko dopuštaju gospodari medija.

To je, istina, malo. Zašto? Zato što nas gospodari medija, naši politički protivnici, prepoznaju kao stranku koja ima budućnost. Misle da medijska blokada može blokirati Hrvatski blok.

Time nam čine veliku štetu, ali sigurno ne će zaustaviti Hrvatski blok.

14. Kako vam “šef” stoji sa sudskim postupcima?

Vrlo dobro i vrlo loše.

Dosad nije osuđivan niti se sada protiv nje vodi sudski postupak. To je vrlo dobro.

Ali ako koga tuži, na primjer zbog klevete, tada, kao i većina Hrvata, mora beskrajno dugo čekati kraj parnice. To je vrlo loše, ali ipak je dočekao presude u kojima su Ivo Pukanić i Srećko Jurdana proglašeni krivima za klevetu.

15. Je li Pašalić “peti ortak”?

Nije. - Priča o “petom ortaku” plasirana je da bi se ocrnio politički protivnik. Na sudu je nedvojbeno utvrđeno da je dokument koji je teretio Pašalića falsifikat.

No, priča je s drugog gledišta vrlo zanimljiva. U njoj je na djelu tipični “neokomunistički paradoks”.

Bijes javnosti zbog pljačke Dubrovačke banke tvorci javnoga mnijenja okreću protiv neznana čovjeka - tzv. “petog ortaka”. A znanog direktora banke, Nevena Barača, koji se sam deklarirao kao “prvi ortak”, to javno mnijenje abolira.

Zar nije u Hrvatskoj, kao i drugdje, za propast banke najodgovorniji njezin direktor?

16. Kakva je zastupljenost hrvatskih krajeva u Hrvatskomu bloku?

Hrvatski blok je općehrvatska stranka.

To se jasno vidi iz Programa stranke, a i iz sastava njezina Predsjedništva i Glavnog odbora. Obavijesti o tomu naći ćete na našoj web stranici: www.hrvatski-blok.com.

Regionalne etikete, koje nam lijepe naši protivnici, opovrgavaju već podatci o mjestu rođenja članova Predsjedništva naše stranke.

Predsjednik Ivić Pašalić rođen je u Šuici - Bosna; potpredsjednici: Milan Kovač u Posušju - Hercegovina; Jozo Meter u Proložcu - Dalmacija; Branko Lukšić u Puli; Rudolf Vouk u Križevcima; Ljubica Vrdoljak u Sinju; članovi Predsjedništva: Ernestina Novy-Radonić u Dalju; Zorislav Kiš u Kutini; Vinko Sabljo u Rakitnu - Hercegovina; član Predsjedništva i glavni tajnik Zlatko Stublić u Gatu kod Valpova.

17. Zašto se Pašalić ne bavi svojim liječničkim poslom, nego politikom?

To pitanje - upola kao prijekor, upola kao savjet - javno je postavio predsjednik Mesić.

Odgovor je jednostavan. U demokraciji svatko se može baviti politikom. Možda to predsjednik Mesić ne zna. Ali ni on se ne

bavi svojom pravničkom strukom, nego upravo politikom.

Pašalić je od '93. do '99. bio savjetnik predsjednika Tuđmana za unutarnju politiku, a na izborima je četiri puta izabran za saborskog zastupnika. Bilo bi čudno da sada sluša savjete predsjednika Mesića.

Sve kad bi i htio, on ne bi smio poslušati savjet predsjednika Mesića.

Ne treba naime zaboraviti da je predsjednik Mesić, preuzevši predsjedničku dužnost, bio obećao naciji da će Pašalića - kao kriminalnog "kapitalca" - staviti iza rešetaka. Kad bi se sada Pašalić odrekao politike, to bi se moglo krivo shvatiti. Moglo bi se pomisliti da Pašalić ima razloga bojati se predsjednikovih prijatelja.

18. Zašto ste rušili Sanadera?

Mi nismo rušili Sanadera.

Istina, neki od nas, kao HDZ-ovi izaslanici na Sedmom općem saboru, nisu glasovali za Sanadera, nego za njegove protukandidate, Ivića Pašalića i Maju Freundlich.

To je bilo njihovo demokratsko pravo.

Sanader očito ne misli tako. Kao što pokazuju isključenja stranačkih uglednika iz HDZ-a i raspuštanje legalno izabраниh stranačkih tijela i ogranaka, te HDZ-ove mladeške organizacije, glasovanje za Sanaderove

protukandidate Sanader shvaća i kažnjava kao rušenje Sanadera.

19. Zašto su ljudi izabrani na Pašalićevoj listi izdali Pašalića i ostali u HDZ-u?

Zašto su ostali u HDZ-u, treba pitati te ljude. Oni sigurno imaju svoje razloge.

Nepravedno je njihov postupak nazivati izdajom.

Pašalić nije na tom saboru bio vođa nikakve urote. On je bio Sanaderov demokratski protukandidat. Isto tako ljudi s njegove liste bili su samo demokratski protukandidati ljudima sa Sanaderove liste.

I s jedne i s druge liste neki su izabrani, drugi nisu.

Nije dakle imao tko koga izdati, niti se komu može što zamjeriti.

20. Koliki je udio mladih ljudi, do 25 godina, u Hrvatskomu bloku?

Hrvatski blok nije samo nova, nego i prilično mlada stranka. Mladi ljudi, do 25 godina, čine oko 20 posto našega članstva. Organizirani su u Mladeži Hrvatskoga bloka.

21. Koliki je udio žena u Hrvatskomu bloku?

U Hrvatskomu bloku razmjerno je više žena nego u drugim hrvatskim strankama. Žene čine oko 30 posto članstva. Organizirane su u Zajednici žena Hrvatskoga bloka.

22. Hoće li se i Pašalić osvećivati ljudima koji su ga javno ili manje javno prozivali?

Ne će. Pašalić je praktični katolik i razborit čovjek i političar, a kršćanski nauk i politički razbor jednako odbacuju osvetu.

23. Što Hrvatski blok poduzima da bi se zaštitio od ulaska nečasnih i nepoštenih ljudi u stranku?

Da bismo se zaštitili, dobro pazimo koga primamo u stranku. Osobito izbjegavamo bivše partijske i pravosudne dužnosnike.

U našem članstvu nema bivših jugoslavenskih obavještajaca ni bivših djelatnika jugoslavenskoga represivnog aparata.

Pomaže nam i prirodna smjena naraštaja. Mladi ljudi - do 35 godina - rasli su s Republikom Hrvatskom, pa nisu bili ni u prigodi političkoga grijeha.

- 24. Što ćete učiniti ako se ipak pokaže da su neki članovi Hrvatskoga bloka bili usko povezani s bivšim službama ili da zbog nekog drugog razloga ne zaslužuju biti članovima Hrvatskoga bloka?**

Za takve slučajeve stranka ima instituciju Časnoga suda.

- 25. Zašto ni vi više ne govorite o položaju Hrvata u BiH?**

Govorimo, na stranačkim skupovima i u Hrvatskomu saboru.

Ali sustavno nas prigušuju, pa se slabo čujemo.

Stoga i hodamo od grada do grada, od sela do sela, od kuće do kuće.

Ipak, može se tu i tamo ponešto pročitati. Na primjer u Pašalićevim intervjuima i u knjigama člana našega Glavnog odbora akademika Josipa Pečarića.

- 26. Smatra li i Hrvatski blok da su Hrvati u BiH kamen o vratu Republici Hrvatskoj?**

Mi se u Hrvatskomu bloku zgražamo nad takvim izjavama. Hrvati u Bosni i Hercegovini nisu nikomu kamen o vratu. Ponajmanje Republici Hrvatskoj.

Upravo suprotno. Za Hrvatski su blok, da ostanemo pri "kamenom" izričaju, Hrvati u Bosni i Hercegovini bili i ostali predziđe hrvatstva Republike Hrvatske.

To potvrđuju njihova žrtva u Domovinskom ratu i njihov današnji politički položaj u Bosni i Hercegovini.

27. Kako biste vi riješili suradnju s Haagom?

Kao i drugi narodi našega kulturnog kruga. Za to su potrebne izmjene Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom.

Po tim izmjenama hrvatsko bi pravosuđe odlučivalo o utemeljenosti haaških optužnica. Hrvatski sud bi mogao odbaciti svaku haašku optužnicu ako bi bila neutemeljena ili u suprotnosti s hrvatskim Ustavom. Tako bi se suradnja s Haaškim sudom premjestila iz nadležnosti politike u nadležnost pravosuđa.

Prijedlog takvih izmjena Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom izradio je odvjetnički tim generala Ante Gotovine po uzoru na zakonska rješenja u SAD-u, Italiji, Njemačkoj i Francuskoj.

Hrvatski blok je 6. ožujka 2003. pokrenuo inicijativu u Saboru da se taj prijedlog, nakon što ga je Vladimir Šeks povukao iz procedure, ponovno preda u proceduru kao

zajednički prijedlog svih zastupničkih klubova. Kako nije bilo odziva, dao ga je 20. kolovoza 2003. u proceduru kao prijedlog Kluba zastupnika Hrvatskoga bloka.

28. Kako biste smanjili nezaposlenost i reducirali državnu birokraciju?

Politika može smanjiti nezaposlenost samo posredno, stvaranjem uvjeta za gospodarski razvoj. O tomu je dosta rečeno u gospodarskom dijelu našega Programa.

Državna birokracija može se znatnije reducirati samo reformom i modernizacijom državne uprave.

29. Koliko ministarstava treba Hrvatskoj?

Hrvatskoj treba znatno manje ministarstava nego što ih ona ima danas. Možda desetak.

“Šestorka” je, dok je bila u oporbi, obećavala biračima da će smanjiti broj ministarstava. Kada je došla na vlast, nije ga smanjila, nego povećala.

Da bi zadovoljila apetite svih ortaka, “Šestorka” je ustanovila dva nova ministarstva: Ministarstvo za europske integracije i Ministarstvo za obrt, malo i srednje poduzetništvo, te imenovala ministrima Ivana Jakovčića (IDS) i Željka Peceka (HSS).

Da je "Šestorka" umjesto stranačkih slijedila državne interese, Ministarstvo za europske integracije bilo bi odjel Ministarstva vanjskih poslova, a Ministarstvo za obrt, malo i srednje poduzetništvo - odjel Ministarstva gospodarstva.

Račan je doduše najavio da će do novih izbora održati obećanje. Moguće. Ali kako shvatiti reformu državne uprave koju će navrat-nanos provesti pri kraju mandata? Može li to biti ozbiljan posao ili je posrijedi tek nepristojan predizborni trik?

30. Bi li sjedište nekih ministarstava, i kojih, trebalo premjestiti iz Zagreba, i kamo?

Razmještanje pojedinih ministarstava u druge gradove imalo bi malo prednosti i puno nedostataka.

Teško je zamisliti da bi u našim prilikama Vlada bolje funkcionirala ako bi se pojedina ministarstva razmjestila izvan sjedišta Vlade.

Ali nema nikakva opravdanja za koncentraciju svih ureda i zavoda u Zagrebu.

Nema nikakva razloga da, primjerice, institut za vinarstvo bude u Ilici (ako može biti u Kutjevu), brodograđevni institut u Novom Zagrebu (ako može biti u Rijeci ili Splitu), uprava Hrvatskih šuma u Zagrebu (ako može biti u Gospiću) i sl.

31. Čime jamčite da niste kao sve ostale stranke, da vam nije samo do toga da dodete do dijela javnog kolača?

Jamčimo svojim političkim djelovanjem.

Birači mogu upoznati naš program, usporediti ga s programima drugih stranaka, procijeniti našu političku vjerodostojnost dok smo u oporbi.

Kada dođemo na vlast, naš će interes biti ostvarenje našega programa.

To je jedini način da ne iznevjerimo povjerenje birača.

Tako je svugdje u demokratskom svijetu.

32. Što mislite o ideji da 1. program HRT-a pripadne vlasti u Hrvatskoj, a 2. program oporbi?

Zamisao je dobra, pod uvjetom da je HRT državna ustanova.

U javnopravnoj ustanovi ta se zamisao ne može provesti.

33. Razbija li Hrvatski blok svojim nastupom hrvatsku opciju?

Ne razbija. Upravo suprotno: Hrvatski blok izgrađuje hrvatsku državotvornu opciju i nastoji ujediniti nositelje te opcije.

Držimo da je danas za ponovno osvajanje vlasti nužno okupljanje svih državotvornih snaga.

Iz tog osvjedočenja nastala je, još u okviru HDZ-a, zamisao o hrvatskomu bloku stranačka. Zamisao je prokušana na područnim i mjesnim izborima 2001. u Splitsko-dalmatinskoj županiji i u Gradu Zagrebu. Tu se pokazala kao pouzdana formula za izborni uspjeh.

Ime naše stranke: Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku, jasno upućuje u tom smjeru.

34. Ima li Hrvatski blok ljude za kvalitetno upravljanje državom?

Svakako. Hrvatski blok u svom članstvu ima mnogo poštenih, marljivih, moderno obrazovanih i poslovno uspješnih ljudi.

Kada osvoji vlast, bit će mu na raspolaganju i usluge domoljubnih stručnjaka koji su izvan politike.

Ne treba zaboraviti ni stručni potencijal hrvatskih ljudi u inozemstvu.

Takvi ljudi sigurno će neusporedivo kvalitetnije upravljati državom nego današnji neobrazovani, poluobrazovani ili staromodno obrazovani stranački "aparatchiki".

35. Koji će ljudi biti na izbornim listama Hrvatskoga bloka?

Predloženičke za kandidate na parlamentarnim izborima tajnim su glasovanjem izabrali predstavnici županijskih, gradskih i općinskih organizacija Hrvatskoga bloka.

Kandidate će iz redova predloženika izabrati Glavni odbor Hrvatskoga bloka.

36. Smatrate li se otpadnicima od HDZ-a?

Otpadnici nisu niti mogu biti ljudi koji čuvaju temeljne ideološke zasade stranke. Otpadnici su oni koji te zasade odbacuju.

Treba razlikovati izvorni HDZ od današnjega HDZ-a ili barem njegova najužeg vodstva.

Podsjećamo da je sadašnje najuže vodstvo HDZ-a isključilo Ivića Pašalića iz HDZ-a jer se nije htio odreći tuđmanizma, koji je bio srž izvornoga HDZ-a.

Otpadnici su od izvornoga HDZ-a: Josip Manolić, Stipe Mesić i Zlatko Čanjug (HND); Mate Granić i Vesna Škare-Ožbolt (DC); Ivo Sanader, Vladimir Šeks i Branimir Glavaš (HDZ). Oni su se odrekli tuđmanizma.

A tuđmanizam je duša Hrvatskoga bloka.

37. Što Hrvatski blok misli o novom Zakonu o radu?

Vlada je svoj prijedlog izradila bez dogovora sa socijalnim partnerima - poslodavcima i sindikatima.

Time se ogriješila o ustavnu odredbu da je Hrvatska socijalna država.

Vlada je u prijedlog Zakona ugradila ono što je dogovorila u sporazumu s MMF-om.

Takav zakon o radu promiče neoliberalni koncept odvajanja gospodarstva od socijalne zbilje. Njime hrvatski poslodavci dobivaju malo, a hrvatski radnici gube mnogo.

Hrvatskoj treba zakon o radu koji će poslodavce osloboditi dijela troškova, a radnicima jamčiti socijalnu sigurnost.

38. Kad biste sudjelovali u vlasti, biste li osnovali jaku državnu banku?

U našem Programu predviđeno je osnivanje jake državne banke.

Budemo li sudjelovali u vlasti, zauzimat ćemo se za osnivanje takve banke.

39. Što mislite o mogućnosti prodaje poljoprivrednog zemljišta strancima?

Odbijamo takvu mogućnost.

Stranka koja bi se zauzimala za mogućnost prodaje poljoprivrednog zemljišta strancima ili vlada koja bi dopustila takvu mogućnost radile bi protiv hrvatskih nacionalnih interesa.

40. Što mislite o ideji da se Hrvatsko zagorje tunelom kroz Medvednicu spoji sa Zagrebom?

To je sjajna zamisao. Medvednica je velika prometna zapreka, a prometna integracija

hrvatskoga prostora osnovni je preduvjet za modernizaciju i svestran razvitak Hrvatske.

Tunel kroz Medvednicu praktično bi pretvorio cijelo Hrvatsko zagorje u vrt hrvatske metropole.

41. Kako mislite zaustaviti useljavanje iz ostalih dijelova Hrvatske u Grad Zagreb? Treba li uopće sprječavati to useljavanje?

To je velik problem. Preseljavanje prema Zagrebu i u Zagreb posljedica je neravnomjerna razvitka Hrvatske. Ljudi - posve razumljivo - žele živjeti u gospodarski, kulturno, zdravstveno, socijalno razvijenijim dijelovima zemlje. S druge strane, bijeg stanovništva iz manje razvijenih ili nerazvijenih krajeva pogoršava razvojno stanje u tim krajevima.

Takvo useljavanje niti treba niti se može spriječiti. Ono se mora zaustaviti. A zaustaviti ga može samo policentričan razvoj zemlje i stvaranje podjednakih životnih uvjeta u svim hrvatskim krajevima.

42. Današnje preslagivanje na svjetskoj političkoj sceni zbiva se isključivo zbog kontrole prirodnih bogatstava (nafta, plin, voda). Uz koga bi se Hrvatska trebala svrstati i gdje je njezin interes?

To "preslagivanje" nije prouzročeno samo žudnjom za kontrolom nad prirodnim bogatstvima.

Istina, ne može se poreći središnja važnost toga uzroka. Ali ima još mnogo drugih, vrlo jakih uzroka. Jedan je svakako propast dvostožernoga svjetskog poretka zbog slova Istočnoga bloka u posljednjem desetljeću XX. stoljeća.

Što se tiče svrstavanja, Hrvatska nema izbora.

Kao srednjoeuropska i sredozemna zemlja, ona je svojim geopolitičkim položajem i kulturnopovijesnim identitetom davno svrstana u zapadni civilizacijski krug.

Razborita Hrvatska ne može izvan toga kruga tražiti svoj bitni interes. Stoga će - htjela, ne htjela - dijeliti sudbinu zapadnoga civilizacijskog kruga.

43. Kako Hrvatski blok ocjenjuje projekt DružbAdria?

Jadranski naftovod i Jadransko more kao glavni putovi ruske nafte u SAD - za Hrvatsku su poguban projekt.

Riječ je o golemim količinama nafte. Prijevoz i prekrcaj obećavaju znatnu zaradu: osamdesetak milijuna dolara godišnje.

Ali uz tu zaradu nužno idu i velike pogibelji. Na jednoj strani duga trasa naftovoda, na drugoj duga tankerska ruta. Naftovod prolazi dijelom kroz krško područje, pa tako ugrožava goleme zalihe pitke vode. Tankerski je pri-

jevoz predviđen po dužini zatvorenog mora. Ispuštanje balastnih voda i brodolomi mogu zauvijek upropastiti čistoću i ekosustav najčišćega europskog mora.

Velike zalihe pitke vode i čisto more najveća su prirodna bogatstva Hrvatske.

Hrvatski blok se zauzima za ekološko i socijalno gospodarstvo.

Stoga se protivimo bezumnoj pohlepi. U slučaju projekta DružbAdria ona je spremna za osamdesetak milijuna dolara godišnjega prihoda od transporta nafte ugroziti ne samo četiri milijarde dolara godišnjega prihoda od turizma, nego i prirodnu podlogu blagostanja budućih naraštaja.

Stoga Mladež Hrvatskoga bloka provodi akciju protiv projekta "DružbAdria".

44. Kako komentirate pokušaj prodaje hotelskoga lanca Sunčani Hvar slovenskoj tvrtki Terme Čatež?

Naše je stajalište posve jasno. Nedopustiva je prodaja cijeloga lanca hotela jednom, pogotovo stranom kupcu.

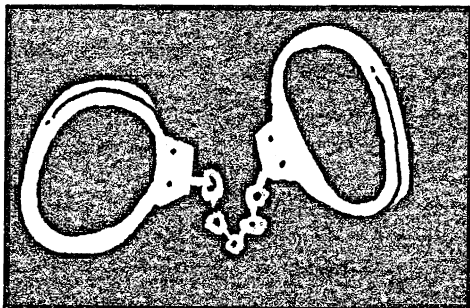
To bi na otoku, koji je prometno slabo povezan s obalom, bilo upravo pogubno.

U konkretnom slučaju prodaja Sunčanoga Hvara Slovincima praktično bi uspostavila slovenski ugostiteljski monopol na hrvatskomu otoku.

U toj skandaloznoj kupoprodajnoj priči vrtjelo se i pomorsko dobro.

Vlada je na kraju, pod pritiskom javnosti, poništila natječaj. Danas Vlada drži da je time za nju ta priča - završena. Naravno, bez kaznenih ili političkih posljedica.

To je kao kad bi tko pokušao orobiti banku pa zatim na sudu dobio oslobođenje od kaznene odgovornosti jer je policija spriječila štetu.

45. Kako bi Hrvatski blok tretirao zemljište pri prodaji državnih hotela?

Kao javno dobro.

Hrvatski blok se protivi razvlašćivanju lokalnih zajednica. Zemljište treba izdvojiti iz kapitala tvrtke i dati ga kupcu hotela u zakup, a zakupninu odrediti kao naknadu lokalnoj zajednici i državi za korištenje javnog dobra.

46. Što je Ivicu Račana navelo da se odrekne dijela hrvatskoga teritorija u Savudrijskoj vali?

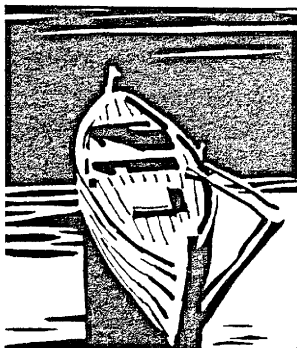
Taj granični sporazum sa Slovenijom nastao je u potaji, ili - kao što bi komunisti rekli - u uvjetima potpune konspiracije na relaciji Račan - Drnovšek.

Predsjednik hrvatske Vlade zaobišao je hrvatsku javnost, stručnjake s područja međunarodnog prava, koalicijske ortake i članove svoje Vlade.

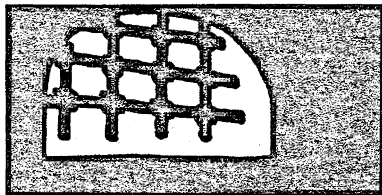
Premda je predsjednik Vlade pri razgraničenju u zaljevu odstupio od "crte sredine" u korist Slovenije, predsjednik Republike Stjepan Mesić u prvi je mah komentirao taj sporazum riječima: "Hrvatska je dobila više."

Račan je parafirao sporazum i najavio njegovu ratifikaciju u Saboru, ali je, nakon godinu dana, pod pritiskom javnosti od njega odustao. I prošao bez kaznenih i političkih posljedica.

Kada su ga pitali zašto je Sloveniji ustupio dio hrvatskoga teritorija, on je srdito odgovorao da se ne želi tući sa Slovencima i upozoravao

svoje kritičare da hrvatski put u Bruxelles vodi preko Slovenije.

Takve ustupke bez protuustupaka neki su ljudi skloni obrazložiti “drugarskom uzajamnošću” Ivice Račana i Janeza Drnovšeka, drugi političkom glupošću. Treći misle da je posrijedi korupcija.

47. Može li Hrvatska proglasiti gospodarski pojas na Jadranu?

Može i treba, i to što prije.

Proglasiti gospodarski pojas na moru suvereno je pravo svake obalne države.

Proglašenje gospodarskog pojasa ne daje državi samo isključivo pravo na gospodarsko iskorištavanje mora. Ono obvezuje na ekološki nadzor i zaštitu mora i ribljeg fonda.

Proglašenje gospodarskog pojasa na Jadranu prvorazredan je nacionalni interes. Ono bi donijelo rješenje ponajvažnijih problema hrvatskih ribara, a riješilo bi automatski i neka pitanja u kojima se Hrvatska godinama spori sa susjednim državama.

48. Kako Hrvatski blok gleda na forsiranje povratka izbjeglih Srba?

Pod pritiskom nekih međunarodnih čimbenika hrvatska Vlada doista forsira povratak izbjeglih Srba u Hrvatsku. Tomu se priključio i HDZ na svom Osmom općem saboru.

Za "Oluje" hrvatska je država pozivala svoje pučanstvo srpske narodnosti da ostanu u Hrvatskoj.

Hrvatski blok danas niti poziva izbjegle Srbe na povratak niti se protivi njihovu povratku. Svi hrvatski državljani, bez obzira na narodnost, imaju pravo živjeti u Hrvatskoj.

Povratnike čeka njihova imovina i - jednakost pred zakonom.

49. Je li se Hrvatski blok, i gdje, okušao na lokalnim izborima?

Na izborima za općinsko vijeće u Klisu Hrvatski blok je, u koaliciji s HČSP-om, osvojio 15 % glasova; na izborima za gradsko vijeće Novigrada (Istra) 3 % glasova; na izborima za mjesne odbore u Vinkovcima, u koaliciji s HIP-om, 8,7 % glasova; na izborima za gradske četvrti u Karlovcu, na dva izbornim mjestima, 16 % glasova; na izborima za mjesne odbore u Sisku 19,3 % glasova; na izborima za mjesne odbore u

Sinju, u koaliciji s HDRS-om i HČSP-om, 20% glasova; na izborima za mjesne odbore u Kninu 34% glasova.

50. Je li Hrvatskomu bloku prihvatljiva zamisao o izgradnji kanala Sava-Dunav, tunela kroz Biokovo i mosta oko Neuma?

Izgradnja kanala Sava-Dunav i tunela kroz Biokovo zamisli su stare nekoliko desetljeća. Njihovo ostvarenje bilo bi vrlo korisno.

Te zamisli dosad nisu ostvarene zbog nedostatka novca. Državni proračun ne može podnijeti tako velike izdatke. Takve projekte treba financirati drugim sredstvima.

Izgradnja mosta ili tunela kojim bi se zaobišao Neum ideja je HDZ-ova mostograditelja Jure Radića.

Takav most ili tunel neprihvatljiv je projekt.

On bi prometno izolirao područja u BiH kompaktno naseljena Hrvatima.

To nije niti može biti hrvatski nacionalni interes.

Naprotiv, hrvatski je nacionalni interes još bolje povezivanje hrvatske nacionalne države i dijelova hrvatskoga naroda koji žive izvan nje.

Uza sve to upitna je i gospodarska isplativost toga projekta.

51. Što mislite o optužbama glavnog urednika Nacionala Ive Pukanića na račun vašega predsjednika Ivića Pašalića?

Isto što i Općinski sud u Zagrebu.

Taj sud je, u parnici Pašalić protiv Pukanića, 22. prosinca 2002. osudio Ivu Pukanića na dva mjeseca zatvora, uvjetno na godinu dana.

52. Po čemu se razlikuju Hrvatski blok i DC?

Demokratski centar je nastao otpadničtvom Mate Granića i Vesne Škare - Ožbolt od HDZ-a. Oni su se nakon izbornoga poraza HDZ-a ružno odrekli netom preminuloga predsjednika Tuđmana i njegove političke baštine.

Hrvatski blok je nova stranka. Nastao je nakon isključenja Ivića Pašalića iz HDZ-a. Hrvatski blok čuva i razvija upravo tuđmanizam kao svoje temeljne ideološke zasade.

Razlike se najbolje vide u Pukanićevu Nacionalu.

Predsjednik Demokratskoga centra Mate Granić kolumnist je Nacionala, a predsjednik Hrvatskoga bloka Ivić Pašalić najčešća je meta klevetničkog pisanja toga tjednika.

53. Za kakav se izborni zakon zauzima Hrvatski blok?

Hrvatski blok je u Saboru bio predložio izborni zakon po kojemu bi se zastupnici birali poimence u izbornim jedinicama, većinskim modelom u dva kruga, sustavom apsolutne većine.

Biralo bi se 120 zastupnika u 120 izbornih jedinica. To znači da bi u svakoj izbornoj jedinici bilo oko 35.000 birača.

Tako bismo dobili puno kvalitetniji parlament.

Građani bi uz glasovanje za stranku glasovali i za točno određenu osobu, znali bi tko ih zastupa, a zastupnik bi doista odgovarao ne samo svojoj stranci, nego i svojim biračima.

Što bi donio takav izborni zakon?

On bi ograničio svemoć uskih stranačkih vrhova. Stranačke bi organizacije na lokalnim razinama dobile daleko veći utjecaj. Demokratiziralo bi se hrvatsko višestranačje. Izbori bi se personalizirali. Proširila bi se teritorijalna osnova regrutacije političke elite i uklonila "metropolizacija" politike.

Građani ne bi utjecali na vlast samo na dan izbora, nego za cijelog trajanja mandata.

54. Kako biste zakonski uredili biračko pravo hrvatskoga iseljeništva?

Pitanje je krivo postavljeno. Nije riječ o biračkomu pravu iseljeništva, nego o birač-

komu pravu hrvatskih državljana koji nemaju prebivalište u Republici Hrvatskoj.

Predsjednik Mesić svojedobno je predlagao da se biračko pravo svede na državljane koji "plaćaju porez u Hrvatskoj", a neke stranke iz vladajućeg stranačkog saveza danas predlažu da se biračko pravo vezuje uz prebivalište u Hrvatskoj. Oba su prijedloga protivna Ustavu RH.

Namjera je prozirna: oduzeti biračko pravo dijelu državljana za koji se pretpostavlja da je nesklon današnjoj vlasti.

Međutim, ustavna je norma jasna. Ona (čl. 44. i 45. Ustava RH) obvezuje zakonodavca da u državnim izborima načelno propiše opće i jednako, aktivno i pasivno, biračko pravo za sve hrvatske državljane.

Polazeći od te norme, Hrvatski blok drži da je nužno u izborima za Hrvatski sabor osigurati i pravedno predstavništvo hrvatskih državljana koji nemaju prebivalište u Hrvatskoj.

Stoga je Hrvatski blok u Hrvatskomu saboru predložio da zakonodavac ostane pri rješenjima o zasebnoj izbornoj jedinici za te državljane, u kojoj bi se biralo 12 zastupnika. Dvanaest stoga što je to 10 % od ukupnog broja zastupnika, a birači bez prebivališta u RH čine oko 10 % ukupnoga broja upisanih birača.

Da bi birači bez prebivališta u RH mogli lako ostvariti svoje biračko pravo, Hrvatski

je blok, po uzoru na neke zapadnoeuropske zemlje i SAD, predložio da se uvede mogućnost dopisnoga glasovanja.

Saborska je većina odbila prijedloge Hrvatskoga bloka.

55. Predsjednik Mesić je omiljen u inozemstvu, a Hrvatski blok je pokrenuo inicijativu za njegov opoziv. Zašto?

Nismo baš sigurni da je predsjednik Mesić osobito omiljen u inozemstvu. Dopuštamo da je "omiljen" u onim krugovima kojima velikodušno dijeli hrvatske državne tajne i sve drugo što im zatreba.

Inicijativu za njegov opoziv nismo pokrenuli zbog te njegove "omiljenosti", nego zbog drugih razloga.

Predsjednik Mesić je 21. siječnja 2003., zajedno s ministrom Davorkom Vidovićem i županom Đurom Brodarcem, pregovarao s predstavnicima ruskog trgovačkog društva Mečelj i potpisao protokol kojim se utvrđuje volja Republike Hrvatske da tom društvu proda Željezaru Sisak d.d., koja je bila u stečaju, dakle *sub judice*.

Time je prekršio Ustav i zakon, jer je - protivno odredbama članka 117. Ustava Republike Hrvatske i članka 6. Zakona o sudovima - izvršio utjecaj na tijela stečajnog postupka Trgovačkog suda u Sisku.

To je rezultiralo potpisivanjem kupoprodajnog ugovora koji je sklopljen s tvrtkom Conares Balkan, registriranom u RH.

Evo kako je vijest o tomu prenijela Hina:

“SISAK, 6. veljače (Hina) - Stečajni upravitelj u Željezari Sisak d.d. Ilija Marić danas je u priopćenju za javnost, objašnjavajući zašto je potpisao ugovor o prodaji te tvornice ruskoj tvrtki ‘Mečelju’, rekao kako činjenica da je ‘Protokol o prodaji’ sastavljen u Uredu predsjednika Stjepana Mesića daje ozbiljnost partneru, jer ne vjerujem da bi Predsjednik potpisao protokol s bilo kime’.”

Vodstvo HDZ-a opstruiralo je inicijativu Hrvatskoga bloka za opoziv predsjednika Mesića. Sanader je svoje držanje u tom slučaju obrazložio jezgrovitom izjavom: “Predsjednik nije prekršio Ustav.”

56. Jeste li vi izolacionisti?

Nismo izolacionisti. Našu stranku tako etiketira SDP-ov potpredsjednik Foruma hrvatske sloge Zdravko Tomac (Vjesnik, 30. 04. 2003.).

O europskim i euroatlantskim integracijama naše je stajalište jasno. Ono, istina, odudara od ustaljene hrvatske političke “mudrosti”. Te integracije nisu “naš strateški cilj”. One su moguća sredstva za ostvarenje našega strateškog cilja: sigurnosti i blagostanja hrvatskih građana.

To se može iščitati iz Programa Hrvatskoga bloka. Tamo piše: "Europa je složen sustav razlika. Ujedinjenu Europu domovina vidimo kao jamstvo prosperitetna opstanka raznolikosti u jedinstvu. Stoga težimo za ravnopravnim članstvom Hrvatske u europskim i euroatlantskim integracijama."

57. Zašto Hrvatski blok ne traži potporu inozemstva?

Hrvatski blok ne prihvaća model političkoga ponašanja nametnut uoči izbora 2000.

Tada je oporbeni savez stranaka, predvođen Račanovim SDP-om, tražio i dobio potporu međunarodnih čimbenika protiv HDZ-a. Danas vodstvo HDZ-a nastoji dobiti potporu tih istih čimbenika protiv vladajućeg saveza stranaka. Ona se, dakako, može dobiti samo još većim ustupcima.

Takvo postupanje pogubno je za Hrvatsku. Ono pretvara državnu politiku u natjecanje u sluganstvu.

Hrvatski blok drži da treba na političkomu programu dobiti povjerenje hrvatskih birača, a tek nakon toga za taj program tražiti potporu utjecajnih međunarodnih čimbenika.

Tko postupa obratno, ostvarivat će interese onih koji ga svojom potporom dovedu na vlast. Ponašat će se kao sadašnja hrvatska vlast, ponačelu: Veži konja gdje ti gazda kaže.

58. Što mislite o tvrdnji Miomira Žužula da je koalicijska Vlada dokazala kako se “vlast može promijeniti bezbolno”?

To je Žužul izjavio na Pepelnicu 2003. u intervjuu Novom listu. Bit će da je riječ o korizmenom iskoraku u skladu s isprikom Ive Sanadera onim “hrvatskim građanima koji su patili pod vlašću HDZ-a”.

Ali, o čemu govori Žužul?

Svi znamo što je radila “Šestorka”.

Godine stvaranja hrvatske države ozloglašivala je kao “deset mračnih” ili “deset izgubljenih godina”, sotonizirala netom preminuloga predsjednika Franju Tuđmana, izjednačivala ga u dosjetkama i klevetama sa srpskim vođom Slobodanom Miloševićem (“jedan u zemlji, drugi pod zemljom”, “dijelili Bosnu”, “vodili dogovorni rat”), difamirala HDZ kao “zločinačku organizaciju”, pozivala mnoštvo časnih ljudi na “informativne razgovore”, pretresala stanove generala Hrvatske vojske (Janko Bobetko), stopostotne invalide Domovinskog rata žigosala kao “lažne invalide” (Darko Beštek), dvaput mijenjala Ustav u razmaku od dva mjeseca, dokinula Županijski dom Sabora pred istek njegova mandata, šikanirala hrvatske branitelje, umirovljenjem kaznila mlade generale Hrvatske vojske jer su digli glas u obranu vrijednosti Domovin-

skog rata, odlikovala državnim odličjima protivnike stvaranja hrvatske države (Predrag Matvejević), zabavljala domaću i inozemnu javnost državnim tajnama (“transkripti”), itd.

Kada Žužul tvrdi da je njemu sve to bilo bezbolno, može mu se vjerovati. On je u to vrijeme živio u Americi, kako sam reče, od “biznis diplomacije”. Ali otkud mu pravo da poriče bol onih koji su sve to trpjeli u domovini?

59. Kako komentirate uručenje haaške optužnice protiv generala Bobetka njegovu odvjetniku?

Ivica Račan tvrdi da je Vlada haašku optužnicu protiv generala Bobetka uručila njegovu odvjetniku poštom i da je, usuprot onima koji ne vole Hrvatsku, “ta priča, barem što se tiče Vlade, završena”.

Bobetkov odvjetnik Bosiljko Mišetić poriče da je primio optužnicu.

Predsjednik Mesić hvali Vladinu “poštarsku” ekvilibristiku, kojom je, veli, riješila problem i spriječila moguće teške posljedice za Hrvatsku. Haaški je sud zadovoljan Račanovim postupkom.

Ali Račan se hvasta nečim čega bi se trebao stidjeti: kršenjem obećanja teško bolesnomu generalu da mu ne će uručiti optužnicu.

I Račan i Mesić opravdavaju takav postupak probitkom Republike Hrvatske. A to čime se oni diče mnogo je više od sramote. To je otvoreno nasilje nad pravnim poretkom Republike Hrvatske i očijukanje sa smrću teško bolesnoga generala.

Naime, nadležni je Županijski sud u Zagrebu, pozvavši se na članak 5. Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom, izvijestio Vladu da zbog pogoršanog zdravstvenog stanja generala Bobetka ne može izvršiti nalog Haaškoga suda i da ne postoje zakonski uvjeti za dostavu optužnice njegovim odvjetnicima.

Ako ne postoje zakonski uvjeti, pa ne može sudbena vlast, misle pravnici Račan i Mesić, može izvršna vlast.

Ništa neobično kada je riječ o pravnom osjećaju koji je odgojen u kumrovečkoj partijskoj školi.

Sadašnja je izvršna vlast više puta pokazala da ne priznaje ustavno načelo trodiobe vlasti. Među ostalim izricala je nezadovoljstvo suđenjem u "slučaju Lora", oduzela je nadležnost gospićkomu županijskom sudu u "slučaju Gospičke skupine" i premjestila suđenje u Rijeku, potpisala je "Protokol" o prodaji sisačke Željezare ruskom kupcu dok je Željezara bila *sub judice*.

Uzurpacija nadležnosti sudbene vlasti u slučaju uručivanja optužnice generalu Bo-

betku kruna je bezakonja. Njome je Vlada, po mišljenju Vladimira Gredelja, predsjednika Udruge hrvatskih sudaca, prekršila Ustav, Ustavni zakon o suradnji s Haaškim sudom i Zakon o kaznenom postupku.

To je rušenje pravnog poretka Republike Hrvatske. A država se, u modernoj teoriji države, katkada definira kao njezin pravni poredak.

Račanov postupak i Mesićeva pohvala jasno pokazuju da predsjedniku Vlade i državnomu poglavaru nije do Hrvatske kao demokratski uređene pravne države. Njih zadovoljava uloga "poštara" međunarodnih instancija.

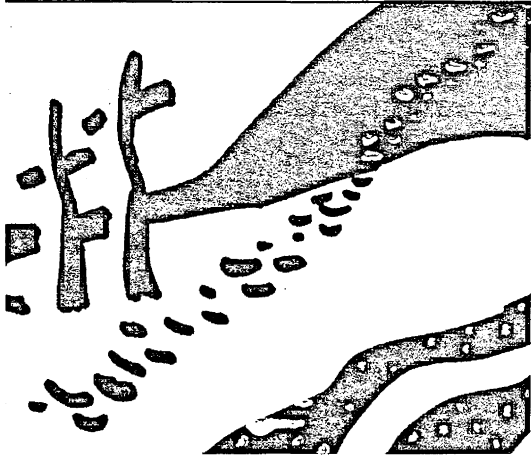
Hrvatski je blok oštro prosvjedovao protiv takve "poštarske" ekvilibristike.

60. Znanstvenici predviđaju demografski slom Hrvatske. Što o tomu misli Hrvatski blok?

Demografi s razlogom zvone na uzbunu. Hrvatska se našla u prirodnoj depopulaciji: Više ljudi umire no što se rađa.

Zastrašujuće su statističke činjenice. Godine 2000. imali smo 6500 više umrlih nego rođenih, 2001. razlika je porasla na 8500, a 2002. popela se na 10.500.

Ako se taj proces ne zaustavi, obistinit će se predviđanja UN-a: u Hrvatskoj će oko

godine 2050. živjeti oko 3.500.000 ljudi. Više će biti starijih nego mlađih od 65 godina.

To ne će biti samo demografski, nego i gospodarski i socijalni slom.

61. Kako zamišljate demografski oporavak nacije?

Znanost upozorava da o sadašnjim demografskim procesima ovisi opstanak hrvatskoga naroda. Stoga bi demografski oporavak nacije morao biti središnji politički interes svake vlasti.

Populacijska politika nigdje u svijetu nije jednostavna stvar. Unatoč tomu ima i dobrih primjera. Jedan je od njih francuska

populacijska politika, koja je uspjela obrnuti negativne trendove.

Takve primjere treba dijelom nasljedovati, dijelom dograditi domaćim posebnostima.

Za demografski oporavak nacije preduvjet je zamjena kulture smrti kulturom života, zamjena etike žudnje etikom smisla. Samo u takvu društvenom ozračju moguća je kratkoročna politika poboljšanja demografskog stanja.

Nužno je ostvariti veći gospodarski rast, stvoriti mogućnosti zapošljavanja, donijeti pronatalitetne zakone, voditi zdravu obiteljsku politiku, zaštititi zaposlene žene, uvesti porezne olakšice za obitelji s više djece, poboljšati državnu skrb o djeci, voditi migracijsku politiku koja promiče ostanak pučanstva u zemlji i potiče povratak Hrvata iz iseljeništva.

62. Vodstvo HDZ-a najavljuje da ide na izbore bez korupcije i Pašalića. Kako Hrvatski blok odgovara na takvu najavu?

Trećosiječanjska je vlast prije prošlih izbora vodila nevjerojatnu kampanju. Optuživala je Ivića Pašalića kao krivca za sve što nije valjalo u Hrvatskoj. Te optužbe - pokazalo se u ove tri i po godine - bile su šuplje klevete. Ali poslužile su za osvajanje vlasti.

U vodstvu HDZ-a očito misle da bi klevetnički "ćorci" koji su jednom bili "ubojiti", ako se ponovno nabiju, opet mogli poslužiti za osvajanje vlasti.

Hrvatski blok i njegov predsjednik Ivić Pašalić nikad nisu klevetama odgovarali na klevete. Ne će ni u ovoj predizbornoj kampanji.

Umjesto toga Hrvatski blok nudi razborit program za svestran razvoj Hrvatske i suradnju sa svim domoljubnim strankama i nestranačkim pojedincima.

63. Što mislite o uvođenju državne mirovine?

Hrvatski blok se zauzima za uvođenje državne mirovine za sve građane koji su navršili 65 godina života, a nisu ostvarili uvjete za minimalnu mirovinu.

Sada su ti građani u sustavu socijalne skrbi. Primaju socijalnu pomoć, a izloženi su stalnim birokratskim provjerama mogućih promjena visine primanja u kućanstvu.

Hrvatski blok se zauzima i za državne mirovine za sve osobe koje su invalidne od rođenja ili su postale invalidne do 18-te godine života, pa nisu ni bile sposobne za rad.

Te kategorije građana više ne bi bile u sustavu socijalne skrbi, nego bi prešle u sustav mirovinsko-invalidskog osiguranja.

Tako više ne bi bile trajno obilježene kao "socijala", a to bi materijalno poticalo obitelji

da svoje članove ne smještaju u državne institucije, nego da ih zadrže u obiteljskomu krugu.

To je i humanije i racionalnije za društvo u cjelini.

64. Kako Hrvatski blok gleda na decentralizaciju sustava zdravstva, prosvjete i socijalne skrbi?

Hrvatski blok je za ozbiljnu decentralizaciju tih sustava.

Do sada su decentralizirani manji dijelovi zdravstvenog sustava (primarna zdravstvena zaštita), prosvjetnog sustava (materijalni troškovi osnovnih i srednjih škola), sustava socijalne skrbi (domovi umirovljenika). To ukupno iznosi samo 2% proračuna. Dakle, puno vike ni za što.

Veći dio usluga zdravstvenog sustava i usluga socijalne skrbi treba prepustiti privatnom poduzetništvu, jer će ono biti izloženo tržišnom ponašanju, a neke državne institucije, kao što su državni zavodi, treba premjestiti iz glavnoga grada u druga središta.

65. Kako ocjenjujete smanjenje broja nezaposlenih o kojemu se na veliko govori od početka ove godine?

To je slatka predizborna statistika.

Ljudi ne mogu ispuniti nove uvjete koje je vlast propisala za ostanak na službenim

popisima nezaposlenih osoba, pa ih vlast jednostavno briše s tih popisa.

To potvrđuje i činjenica da se broj zaposlenih u zemlji, unatoč velikim državnim investicijama, stalno smanjuje već 6 mjeseci. A sigurno će se još više smanjiti nakon planiranog otpuštanja zaposlenika u MORH-u i u državnoj upravi. Kad bi se doista smanjivao broj nezaposlenih, morao bi se povećati broj zaposlenih, a to se ne događa. Iz toga se jasno vidi da vlast jednostavno briše ljude s popisa i govori o smanjenju broja nezaposlenih.

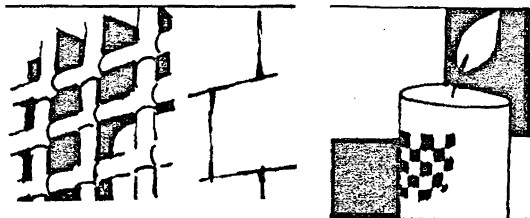
Hrvatsko je gospodarstvo u velikoj krizi. Administrativno brisanje s popisa nezaposlenih ne će ukloniti krizu. Ukloniti je mogu samo razvojna politika i radna mjesta na kojima se proizvodi za izvoz.

66. Što mislite o radu “na crno”?

“Na crno” ili u “sivoj ekonomiji” danas u Hrvatskoj radi golem broj ljudi.

Stanovitu odgovornost za rad “na crno” sigurno snosi i prespora, nemarna državna birokracija neprimjerena brzom razvoju tržišta u današnje doba.

Država gubi velik novac, nelojalna konkurencija nagrizava gospodarstvo, radnici su nezaštićeni, zdravstveno i socijalno neosigurani, izloženi velikom riziku.

Radnici koji rade u “sivoj ekonomiji” poslije dolaze u sustav socijalne skrbi i trajno opterećuju proračun. Umjesto da su uplaćivanjem doprinosa stekli mirovinu, oni primaju socijalnu pomoć.

Stoga su nužne mjere koje vode k ubrzanju administracije i smanjivanju poreza i doprinosa za poslodavce, ali i drastične kazne za poslodavce koji potiču “sivu ekonomiju”.

**67. Predsjednik Libre Jozo Radoš organizira peticiju za dokidanje ročne službe u HV-u.
Što o tomu misli Hrvatski blok?**

Držimo da je u Hrvatskoj ročna vojna služba prijeko potrebna zbog mnoštva razloga, kako povijesnih i kulturoloških, tako gospodarskih i geopolitičkih.

Danas su prilike u Hrvatskoj vrlo nepovoljne za vojsku.

Vlast je trogodišnjim ozloglašivanjem invalida Domovinskog rata i progonom viso-

kih časnika pobjedničke Hrvatske vojske stvorila odbojnost prema vojničkomu pozivu. S druge strane prekomjernim zaduživanjem zemlje u inozemstvu (ukupni vanjski dug iznosi oko 19 milijarda američkih dolara i stalno vrtoglavo raste) financijski je onemogućila profesionalizaciju Hrvatske vojske.

Pothvat predsjednika Libre nije samo predizborni lov na glasove onih hrvatskih građana kojima se ne mili služba u Hrvatskoj vojsci. Ta inicijativa je i bez premca u hrvatskoj i svjetskoj povijesti.

Dokidanje Hrvatske vojske predlaže "Šestorkin" ministar obrane, čovjek koji se školovao u JNA, a proslavio se kao hrvatski ministar obrane izjavom da Hrvatska vojska ne bi mogla obraniti zemlju ni od kakve agresije.

Naravno, još je grotesknija vijest da HDZ u stopu slijedi inicijativu Joze Radoša (Jurnji list, 22.04.2003.).

68. Smatrate li dobrom odluku o stavljanju klevete u Kazneni zakon?

Kleveta mora biti kažnjiva.

Međutim, odluka je loša ako se njome od klevete štite samo pojedinci iz vrhova vlasti, a ne svi građani. Odredba koja obvezuje Državno odvjetništvo da kazneno proglo-

ni klevetu nekolicine visokih državnih dužnosnika vraća u demokratsko društvo kaznenopravno uporište totalitarne vlasti - zloglasni "verbalni delikt".

No, takva nakana, koju je spriječio pritisak hrvatske javnosti, ima i svoju dobru stranu. Ona je prokazala kvazidemokratski karakter neokomunističke vlasti u Hrvatskoj.

69. Kako ocjenjujete Račanovu odluku da se Tužiteljstvu Haaškoga suda dostavi tzv. Šušкова dokumentacija?

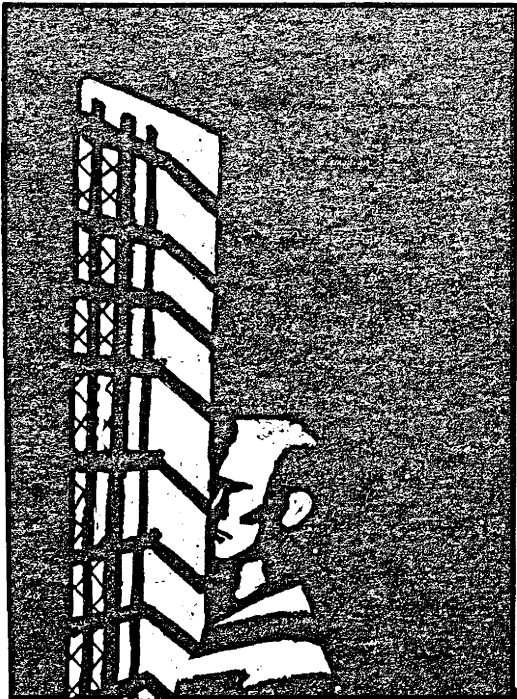
Haaško Tužiteljstvo traži dokaze za tvrdnju svoga tajnog svjedoka Stjepana Mesića da je Hrvatska izvršila agresiju na Bosnu i Hercegovinu kako bi potkrijepilo konstrukciju o Miloševiću i Tuđmanovu projektu stvaranja Velike Srbije i Velike Hrvatske na račun Bosne i Hercegovine.

Ta konstrukcija jasno se ocrtala u zahtjevu Carle del Ponte u Zagrebu 16. travnja 2003. da joj se preda kompletna dokumentacija o financijskoj i drugoj pomoći Republike Hrvatske Hrvatima u Bosni i Hercegovini.

Predsjednik Vlade prihvatio je taj zahtjev. Tako je krenuo smjerom koji je trasirao predsjednik Države, a promiču ga prvaci njegove stranke Vesna Pusić i Anto Nobilo jurišajući na saborsku Deklaraciju o Domo- vinskom ratu.

Račan se očito nada da će tako postići dva cilja: osnažiti potporu inozemstva svojoj Vladi i, po uzoru na Mesića, raspirujući protuhercegovački afekt dijela hrvatskih birača, steći novi mandat na slijedećim izborima.

Račan ne pomišlja na uskratu dokumenata označenih kao državna tajna, premda zna da takva mogućnost postoji. O tomu jasno govori odluka Žalbenoga vijeća

Haaškog suda od 29. listopada 1997., kada je to vijeće u sporu Republike Hrvatske s Raspravnim vijećem Haaškoga suda, koje je pod prijetnjom kazne tražilo da se Gojko Šušak pojavi kao svjedok na suđenju generalu Blaškiću, presudilo u korist Republike Hrvatske.

Žalbeno vijeće Haaškoga suda u toj odluci tumači da svaki zahtjev za izdavanje naloga za predočenje dokumenata treba identificirati konkretne dokumente, da se dokumenti moraju što je moguće konkretnije definirati i da Tužiteljstvo ne može tražiti na stotine dokumenata.

Unatoč tomu Vlada odlučuje hrpimice poslati u Haag ratnu dokumentaciju Ministarstva obrane, koju prikazuje kao "Šuškovu dokumentaciju". Time nanosi golemu štetu hrvatskim nacionalnim interesima: antagonizira hrvatski narod i pomaže inozemnim ustanovama da krivotvore najnoviju hrvatsku povijest.

Na takav postupak svoje Vlade hrvatska javnost reagira šutnjom. Šute intelektualne i političke elite, šute oporbene stranke, šute stranački knezovi zaokupljeni izbornim kalkulacijama, šuti HDZ, šute braniteljske udruge, šuti čak i - "Viribus Unitis".

Općenito je poznato da je Hrvatska branila Bosnu i Hercegovinu, da je u vrijeme sukoba s Bošnjacima udomljivala pola mi-

lijuna bošnjačkih izbjeglica, među kojima i obitelj Alije Izetbegovića, da je s Bosnom i Hercegovinom sklopila niz obrambenih ugovora, a da je Bosnu i Hercegovinu dijelila i podijelila međunarodna zajednica, od Joséa Cutileira do Richarda Holbrookea. O tomu su djelatelji napisali niz memoarskih knjiga.

Unatoč tomu Jozo Radoš, bivši "Šestorkin" ministar obrane, danas spekulira o 20 milijarda kuna koje su iz hrvatskoga državnog proračuna potrošene za stvaranje i održavanje Herceg-Bosne kao kriminalnog velikohrvatskog projekta, a novinari marno računaju što se sve moglo tim novcem učiniti za blagostanje Republike Hrvatske, premda dobro znaju, kao i Jozo Radoš, da je Herceg-Bosna bila prva crta hrvatske obrane i način da se osigura ravnopravnost Hrvata s Bošnjacima i Srbima u Bosni i Hercegovini.

Hrvatski blok najoštrije osuđuje monstruozni postupak Račanove Vlade i zgraža se nad sramotnom predizbornom kampanjom koja potresa same temelje hrvatske države.

70. Zašto je propao izborni savez Hrvatskoga bloka i HIP-a s HSP-om?

Mr. Anto Đapić postavio je neprihvatljive uvjete. Od ukupno 10 prvih mjesta na zajedničkim listama kandidata za parlamentarne

izbore tražio je 6 mjesta za kandidate HSP-a. I to isključivo u onim izbornim jedinicama u kojima i druge dvije stranke mogu očekivati uspjeh.

Vijesti o HSP-ovu aranžmanu sa Slavenom Leticom kao nositeljem liste u 1. izbornoj jedinici daju naslutiti da je HSP u ideološkoj krizi. HSP-ov je "vuk", kao što reče mr. Đapić, nedavno promijenio "dlaku". Čini se da je sada - nakon posjeta Romana Prodića Zagrebu - spreman promijeniti i "ćud".

71. Kako Hrvatski blok gleda na nastojanja Ive Sanadera oko stvaranja koalicije?

Hrvatski blok je u prvi mah pozdravio vijest o tomu. Međutim, vrlo je brzo bilo jasno o čemu je riječ.

Kao što je Vladimir Šeks manevrom s Prijedlogom izmjena Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom onemogućio izmjenu toga zakona, tako je Ivo Sanader tobožnjim stvaranjem koalicije državotvornih stranaka okupljenih oko HDZ-a zapravo nastojao onemogućiti stvaranje izbornoga saveza državotvornih stranaka.

Stoga je - nakon niza razgovora - Draženu Budiši (HSLŠ), Mati Graniću (DC) i Anti Đapiću (HSP) na poslijetku obećao suradnju - nakon izbora.

Jasno je međutim da se vladajuća koalicija može smijeniti samo stvaranjem izbornoga saveza.

O tomu je Sanadera mogao poučiti Dražen Budiša, koji je 2000. s pomoću izbornoga saveza s neokomunistima smijenio HDZ i vratio na vlast Ivicu Račana.

72. Kakvo je stajalište Hrvatskoga bloka o povratu stanarskoga prava izbjeglim Srbima?

O "stanarskomu pravu" zavrtjela se opet, pod pritiskom međunarodne zajednice, stara priča.

Prvo je predsjednik Mesić izrazio spremnost da u propaljoj Deklaraciji o trilateralnom povratku (Hrvatska, BiH, SiCG) obveže Hrvatsku na naknadu štete ljudima koji su 1996. ostali bez "stanarskoga prava".

Zatim je predsjednik Vlade Račan optužio Mesića da time "tjera državu u stečaj", ali ga je - sjetivši se valjda njegova imuniteta nepovredivosti - istodobno oslobodio optužbe i prevalio krivnju na njegova vanjskopolitičkog savjetnika Tomislava Jakića.

Na posljétku je Račanov liberal (Lib-Ra), potpredsjednik Vlade Goran Granić, ustvrdio da će Hrvatska izbjeglim Srbima nadoknaditi izgubljena stanarska prava. "Povratak Srba", veli G. Granić, "u Hrvatskoj više nije političko

pitanje. (...) prave promjene uskoro će biti isključivo ekonomski motivirane.”

Sudeći po iskustvu, ortaci će se, bez obzira na tobožnja neslaganja, vrlo brzo složiti u okviru politike novog smjera, odnosno “starog kursa”.

Što to znači? Ova će vlast, da se sviđa međunarodnoj zajednici, radi kompenzacije srpskog “stanarskog prava”,

povećati državni inozemni dug na više od dvadeset milijarda američkih dolara, i pri tomu se ne će ni sjetiti “srcedrapateljne” opaske predsjednika Vlade.

“Stanarsko pravo” komunisti su za svoje diktature utemeljili na izvlaštenjima i prisilnim uplatama svih zaposlenih u stambene fondove. Ta nepravda u Hrvatskoj je - doduše nepravedno, ali konačno - uklonjena 1996.

Ako vlast sada obnovi staru nepravdu, i to isključivo za srpske povratnike, trebalo bi očekivati na stotine tisuća “isključivo ekonomski motiviranih” tužba protiv Republike Hrvatske. A tada, hoće li vlast koja nelojalnim građanima vraća njihovo nepravedno pravo, stotinama tisuća lojalnih građana uskratiti povrat novca koji su oni prisilno uplaćivali u

stambene fondove, a da sami nikada nisu stekli "stanarsko pravo"?

Mi nemamo ništa protiv povratka izbjeglih Srba ni protiv toga da im se vrati njihova imovina.

Ali odlučno inzistiramo na jednakosti građana pred zakonom. Stoga se isto tako odlučno protivimo kompenzaciji "stanarskoga prava".

73. Što Hrvatski blok najviše zamjera trećosiječanjskoj vlasti?

Nova je vlast trebala "estetskokirurški" intervenirati u državnim institucijama i modernizirati državnu upravu. Institucije je trebalo popravljati jer su nastale u ratnim okolnostima, a upravu modernizirati jer je zastarjela.

Umjesto toga "Šestorka" je s razornom strašću nasrnula na državne institucije, a državnu upravu zapustila. Svi vidimo što je npr. ostalo od Hrvatske vojske, a svatko tko sate i sate provede u "repu" pred državnim uredom, npr. da bi predao zahtjev za izdavanje osobnog dokumenta, dobro zna kako danas radi državna uprava.

"Šestorka" nije poštedjela ni simboličku sferu hrvatske države. Hrvatski državni sabor pretvorila je u Hrvatski sabor. Oltar Domovine prepustila je propadanju. Ivo

Škrabalo stekao je žalosnu slavu pretvorivši državne blagdane u "praznike", tj. "prazne", odn. neradne dane. Hrvatska je valjda jedina država u kojoj rijetko tko zna kada je glavni državni blagdan.

Politika "novog smjera" pretvorila je državnu vlast u karikaturu: Predsjednik Republike Stipe Mesić šegači se u vojarni na Dračevcu s ljudima koji ga ne vole, spominje im roditelje, a vrijeđa i cijele hrvatske krajeve (izjave o Hercegovcima, Gospićanima, Sinjanima); predsjednik Vlade Ivica Račan promiče svoje supruge - bivšu u sutkinju Ustavnoga suda, sadašnju u savjetnicu ministra vanjskih poslova - a prijateljima (Damir Vrhovnik) daje državna bankovna jamstva; ministar vanjskih poslova Tonino Picula izjavljuje da je Leonardo da Vinci njegov predsjednik i da će se oženiti kada Hrvatska postane članicom Europske unije; ministar obrane Jozo Radoš javno tvrdi da Hrvatska vojska ne bi mogla obraniti zemlju ni od kakve agresije i skuplja potpise protiv služenja vojnog roka; ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić vojuje protiv invalida Domovinskog rata; ministar zdravstva Andro Vlahušić u trajnoj je zavadi s liječnicima u javnom zdravstvu, koje optužuje da spolno izrabljuju medicinske sestre; ministar obnove Radimir Čačić "namješta" svojim tvrtkama goleme poslove s državom;

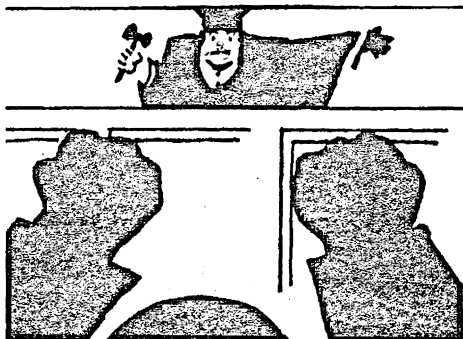
ministar prosvjete Vladimir Strugar, umjesto oko ozbiljne reforme školstva, vrti se oko joge, koju uvodi u hrvatske škole kao tehniku svladavanja egzistencijalnih teškoća nastavnog osoblja; ministar Božidar Pankretić pretvorio je ministarstvo poljoprivrede u ministarstvo uvoza poljoprivrednih proizvoda, itd.

74. Kako je Hrvatski blok doživio raspisivanje javne novčane nagrade od 350.000 kn za obavijesti o generalu Anti Gotovini?

Doživjeli smo to kao završni čin kriminalizacije Domovinskog rata.

Predsjedništvo Hrvatskoga bloka reagiralo je priopćenjem za javnost. Najoštrije je osudilo nečuveni postupak kojim državna vlast, na osnovi neutemeljene optužnice, progoni heroja Domovinskog rata kao ordinarnog razbojnika.

Mladež Hrvatskoga bloka reagirala je anti-akcijom "Pomažemo generalu Gotovini - besplatno", u kojoj je prikupila više desetaka tisuća potpisa za peticiju hrvatskoj Vladi da povuče sramotnu javnu nagradu i preda odvjetnicima generala Gotovine svu dokumentaciju potrebnu za pobijanje optužnice.

75. Kakvo je stajalište Hrvatskoga bloka o Obiteljskom zakonu?

Hrvatski blok drži da odnose u obitelji i položaj obitelji u društvu treba urediti posebnim zakonom.

Obitelj je temelj društva. Ona je prva škola odgovorne slobode i osjećajne solidarnosti. Ona je i mjesto na kojem se svakodnevno manifestira načelo pravednosti.

Obitelj nije samo obnavljateljica društva, ona je i rodilište društva kao zajednice vrijednota. Stoga brak i obitelj zaslužuju osobitu zaštitu i potporu.

76. Što Hrvatski blok misli o Zakonu o istospolnim zajednicama?

Za nas je taj zakon dvostruka podvala.

Podvala je sam naziv zakona. Nije riječ o istospolnim zajednicama uopće, nego o

istospolnim spolnim zajednicama. I nogometna je momčad istospolna zajednica, a zakon se ne odnosi na nogometne momčadi. On se odnosi na spolne zajednice kakvima se, primjerice, diče današnji gradonačelnici Pariza i Berlina.

Ali ni te zajednice, ako ćemo biti precizni, nisu spolne. To su zapravo - poluspolne zajednice, jer su posrijedi spolne aberacije.

Kakvo dobro takve zajednice donose društvu? Nikakvo. Što im društvo duguje? Ništa.

Snošljivost je, dakle, ono najviše što takve zajednice mogu tražiti od društva. Međusobne odnose ti ljudi mogu sami kvalitetno urediti, npr. po Zakonu o obveznim odnosima, ili na koji drugi način.

Osim toga, tko ozakonjuje jednu spolnu aberaciju, morao bi ozakoniti i druge, npr. - sodomiju.

77. Kako komentirate promjenu Mesićeva odnosa prema generalu Gotovini?

Predsjednik Mesić se igra.

Igrao se kada je 1967. u Saboru Socijalističke Republike Hrvatske tražio kaznenu odgovornost za potpisnike Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika; igrao se kada je, dok je bio u HDZ-u, "muzao jarca u rešetou" i govorio o zemlji

na srpskim opancima; igrao se kada je *ex privata diligentia* na Haaškomu sudu lažno svjedočio protiv Hrvatske; igrao se kada je, kao Predsjednik, u Hrvatskoj istodobno zagovarao demokratski uređenu pravnu državu i dokazivanje nevinosti na Haaškomu sudu; igrao se kada je odbio fotografiranje pod slikom generala Gotovine; igrao se kada je nakon Gotovinina intervjua u Nacionalu trijumfalno izjavio da je desnici oteo "skupocjenu igračku"; igrao se kada je generala, kojega je onako umirovio, najednom proglasio pričuvnim generalom; igrao se kada je, zanemarujući uhiđbeni nalog i raspisanu ucjenu - izjavio da će generala primiti ako mu se javi, te da ne vidi razloga za njegovo uhićenje; igra se i sad, kada - dvije godine nakon podizanja optužnice - Tužiteljstvu Haaškoga suda šalje brojne dokumente koji opovrgavaju optužnicu. Zašto to nije učinio na početku svoga mandata, zajedno s drugim "transkriptima"? Zašto se nije zauzimao da generalovi odvjetnici dobiju svu dokumentaciju? Zašto baš sada, uoči izbora, uskače u suprotnu igru?

Koliko god se zgražamo nad takvim igrama, radovali bismo se da nam ova zadnja igra predsjednika Mesića vrati generala Gotovinu u časti i slobodi.

78. Što mislite o Vladinu samoreklamiranju kada je riječ o cestogradnji? Je li to prikrivena predizborna kampanja vladajućih stranaka?

To samoreklamiranje je nedopustivo, a stranačka se predizborna kampanja i ne krije. Ona je bezobrazno očita. Zašto bezobrazno? Zato što se s jedne strane oslanja na kratko pamćenje javnosti, a s druge na onu gorku izreku: Narodi su djeca i lako im je kupit' igračke.

Osim toga ta se samoreklama financira iz državnoga, a ne iz stranačkih proračuna. Tu bi dakle bilo posla i za državnoga odvjetnika.

79. Čija je Autocesta Zagreb-Split? Račanova, Mesićeva, Čačićeva, Tomčićeva?

Autocesta Zagreb-Split nije ni Račanova, ni Čačićeva, ni Mesićeva, ni Tomčićeva.

To je općehrvatski projekt osmišljen 1970./1971. Tada se popularno zvao Cesta kralja Tomislava. U tadašnjoj Socijalističkoj Republici Hrvatskoj bio je raspisan narodni zajam za izgradnju te ceste.

Nakon sloma Hrvatskoga proljeća komunistička je ortodoksija osudila projekt kao nacionalistički i zaustavila cestu u Karlovcu. Novac je potrošila za neke druge svrhe.

Ne zna se koje. O tomu bi, kad bi htjeli, danas mogli štogod reći Račan i drugovi.

U vrijeme Domovinskog rata projekt je ponovno pokrenuo predsjednik Tuđman. Kada je 1993. otvarao radove na probijanju tunela Sv. Rok, ondašnja je oporba, a današnja vlast, prigodnu svečanost izvrgavala ruglu kao šuplju predizbornu promidžbu.

Nakon izborne pobjede 2000. Račan i drugovi opet su obustavili izgradnju ceste. Ovaj put ne na dvadeset, nego na dvije godine. Danas, pred nove izbore, Račan i drugovi tu cestu prikazuju, o narodnom trošku, kao čedo svoje mudre vladavine.

I ne zovu je starim, integrativnim imenom ujedinitelja Dalmatinske i Posavske Hrvatske, nego pušu u regionalni rog dajući joj ime - Dalmatina, premda su dionice ceste koje oni otvaraju tek neznatnim dijelom u Dalmaciji.

Imaju neokomunisti, kažu cinici, i cestovnih zasluga. Bez njih ne bi Hrvati dvaput obustavljali izgradnju ceste. Niti bi danas ponovno plaćali davno plaćeni posao i imali najskuplju autocestu na svijetu. A cesta bi, bez njih, bila već stara ili barem gotova. To, opet, znači da se danas ne bi otvarale Čačić-Mesić-Račan-Tomčićeve dionice nedovršene Dalmatine, nego dovršena - Cesta kralja Tomislava. Što jest, jest.

80. Je li Hrvatski blok "trgovao glavom" župana Splitsko-dalmatinske županije, kako ga optužuje Ante Zoričić?

To je besmislica. Hrvatski je blok branio poziciju župana Lukšića sve dok je za to imao uporište u koalicijskomu sporazumu, tj. do časa kada je Lukšić istupio iz HDZ-a.

Koalicijski sporazum daje, na osnovi izbornih rezultata, HDZ-u pravo na mjesto župana.

Kada je Lukšić prestao biti članom HDZ-a, Hrvatski bi blok, da je glasovanjem osporio HDZ-u to pravo, postupio i nepošteno i nerazborito. Takav postupak kršio bi sporazum, a mogao bi se shvatiti samo kao zločestoća koja ne utječe na samu stvar. U politici nema mjesta ni za jedno ni za drugo. Stoga je Hrvatski blok postupio kao i sve druge članice koalicije.

Što se tiče bivšega župana, treba reći da je Branimir Lukšić danas vrlo ugledan član Hrvatskoga bloka.

81. Kakav je odnos Hrvatskoga bloka prema braniteljskoj populaciji?

Mi držimo da će oni koji su stvorili i obranili hrvatsku državu biti njezini najbolji graditelji i čuvari u miru.

Ogorčeni smo odnosom neokomunističke vlasti prema tim ljudima. Osuđujemo

pokušaje njihove kriminalizacije i zgražamo se nad činjenicom što je ministar hrvatskih branitelja Ivica Pančić, proglašivši stopostotnog invalida Domovinskog rata lažnim invalidom, ostao na ministarskom položaju. Država je, ako ništa drugo, dužna čuvati čast i dostojanstvo svojih branitelja.

Dio našega članstva organiziran je u Zajednici branitelja Hrvatskoga bloka.

82. Kakvo je stajalište zauzeo Hrvatski blok o ratu u Iraku? Zašto se Hrvatska uopće miješa u to?

Hrvatski blok je rat u Iraku pokušao sagledati u širem kontekstu događaja.

Male zemlje imaju samo dva uporišta za očuvanje svoje slobode i samostalnosti: domoljublje svojih građana i međunarodno pravo. Tko se odrekne jednoga od tih dvaju uporišta, nema se čemu nadati.

Hrvatski blok odlučno podupire borbu protiv međunarodnog terorizma, ali smatra da samo Vijeće sigurnosti Ujedinjenih naroda može legitimno odlučivati o upotrebi sile među državama.

Stoga smo u potpori koju smo pružili SAD-u kao predvodniku antiterorističke koalicije jasno rekli da u akciji protiv Iraka očekujemo odobrenje Vijeća sigurnosti Ujedinjenih naroda.

Naša potpora SAD-u kao predvodniku antiterorističke koalicije proizašla je iz uvjerenja da se drukčije ne može obuzdati najveće zlo današnjice - međunarodni terorizam.

Zašto se Hrvatska u to miješa? Na žalost, mora se miješati, jer su i Hrvati žrtve međunarodnoga terorizma.

Sjetite se obitelji Anđelić.

Anđeliće je u Kostajnici kod Konjica na Badnjak 2002. u njihovoj kući poubijao terorist nadahnut, po vlastitom priznanju, stajalištima islamske sljedbe koja ne postoji u Bosni i Hercegovini.

83. Ministrica obrane Željka Antunović najavljuje slanje kontingenta hrvatskih vojnika u Irak. Kakvo je stajalište Hrvatskoga bloka o tomu?

Kao što se usprotivio slanju hrvatskih vojnika u Afganistan, Hrvatski blok se protivi i slanju hrvatskih vojnika u Irak.

Ministrica se nada da će Hrvatska, ako priskoči u pomoć Amerikancima i Britancima u oslobađanju ili okupaciji Iraka, time ubrzati svoj prijam u NATO.

Nasuprot toj skandaloznoj argumentaciji čuju se i prigovori. Hrvati bi, kažu neki, time prekršili obećanje papi Agatonu da ne će ratovati na tuđem ozemlju. Muftija Šev-

ko ef. Omerbašić upozorava da bi se Hrvatska slanjem svojih vojnika u Irak izložila odmazdi islamskih terorista.

Mi uvažavamo oba prigovora. Povrh toga ističemo da je slanje hrvatskih vojnika u Irak protuustavno, a i u protimbi s međunarodnim pravom, jer Ujedinjeni narodi nisu odobrili američko-britansku vojnu akciju u Iraku.

Dok su bili nesuvereni, Hrvati su stoljećima u sklopu složenih država morali ratovati diljem Europe. Paradoksalno je da ih sada, kad su suvereni, njihova nekomunistička vlast dragovoljno šalje u Aziju.

Hrvati se, po našem mišljenju, moraju držati svoga Ustava i međunarodnoga prava, te napokon prestati ratovati pod tuđim zastavama za tuđe interese.

84. Kako komentirate vijest da ruandske vlasti nastoje ishoditi smjenu Carle del Ponte s mjesta tužiteljice suda za ratne zločine počinjene u toj zemlji?

Ta vijest trebala bi posramiti i hrvatsku vlast i hrvatsku oporbu.

Kad već nisu htjele izmjenom Ustavnog zakona o suradnji s Haaškim sudom slijediti primjer nekih europskih zemalja i SAD-a i tu suradnju premjestiti iz nadležnosti politike u nadležnost pravosuđa, hrvatske bi vlasti morale slijediti afrički primjer.

Hrvatska ima mnogo jače razloge i za političku borbu i za pravne sporove s Haaškim sudom nego Ruanda. Znaju to i vlast i oporba. I Vlada i oporbene stranke, pa i američki veleposlanik Peter Galbraith svjedočeći na suđenju Miloševiću, osporili su dio optužnice protiv generala Ante Gotovine u kojem se Hrvatska optužuje da je u operaciji "Oluja" izvršila smišljeni genocid nad svojim srpskim pučanstvom. Ali sve je ostalo na tomu. Vlada nije ušla ni u političku borbu ni u pravni spor. Štoviše, predsjednik najveće oporbene stranke, Ivo Sanader, očitovao se za bezuvjetnu suradnju s Haaškim sudom.

Hrvatski je blok upozorio na ruandski primjer jer ne priznaje kukavštinu kao najvišu krjepost političkih elita.

85. Što mislite, zašto zahtjev Kofija Annana za smjenu Carle del Ponte s dužnosti glavne tužiteljice suda za genocid u Ruandi nije naišao ni na kakav odjek u hrvatskim medijima?

Medije kontrolira Račan, a Račan očito ne želi da ga itko podsjeća na ponosne akte najviše hrvatske vlasti, izvršne i zakonodavne: Vladinih 13 točaka o suradnji s Haaškim sudom i saborsku Deklaraciju o Domovinskom ratu.

Ne zna se što je tomu razlog. Ili su ti akti bili tek neokomunističke alibi-akcije, ili je Račan u međuvremenu "spoznao" da Carlu del Ponte mora prihvatiti kao sudbinu i s njom (preko Gorana Granića) konspirativno dogovarati imena budućih optuženika.

Odgovorna bi vlast shvatila postupak glavnog tajnika UN-a kao dokaz da se s Tužiteljstvom Haaškoga suda može voditi uspješna politička borba i kao signal da se treba vratiti stajalištima formuliranim u Vladinih 13 točaka o suradnji s Haaškim sudom i u saborskoj Deklaraciji o Domo-vinskom ratu.

86. Zašto Hrvatski blok nije kao i druge oporbene stranke bojkotirao saborsku raspravu o prodaji dijela INA-e MOL-u?

Bojkot je legitimno sredstvo političke borbe.

U ovom slučaju, iako se rasprava vodila nakon potpisivanja ugovora, Hrvatski je blok, budući da djeluje u svojevrsnoj medijskoj blokadi, procijenio da je korisnije za saborskom govornicom izreći svoje dvojbe nego se odreći i te mogućnosti javnog očitovanja.

87. Što Hrvatski blok misli o prodaji velikih monopolnih sustava strancima?

Hrvatski blok se načelno protivi većinskoj privatizaciji takvih sustava.

Zašto? Jednostavno zato što će nam se, ako ne odbacimo takvu praksu, dogoditi ono što nam se dogodilo s Hrvatskim telekomom.

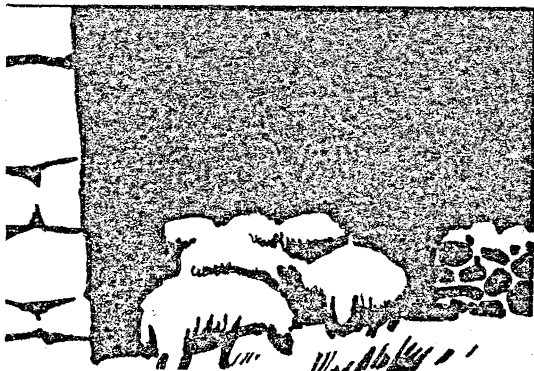
Kad je neokomunistička vlast prodala Nijemcima većinski paket dionica te tvrtke, Hrvatski je telekom postao lažno ime Deutsche Telekoma. Rezultat je takve politike porazan. Hrvatska Vlada danas prosjaci od tobožnjega Hrvatskog telekoma "milosrdne cijene" telefonskih usluga za siromašne hrvatske građane.

Prodamo li sve monopolne sustave strancima, bit će nam tako na svakom području. Bit ćemo prosjaci u svojoj zemlji. Hrvatska će, poput Hrvatskoga telekoma, biti samo tuđe - lažno ime.

88. Zašto se važni javni poslovi kao što je prodaja monopolnih sustava obavljaju potajno?

Dok je bila u oporbi, današnja se neokomunistička koalicija borila za "poštenu i uspješnu Hrvatsku". Tada je obećavala transparentnost, tj. razvidnost, javnih poslova i uopće liberalnu demokraciju.

Čim je došla na vlast, odmah je to zaboravila i uvela ono što je bliže duhu njezine političke baštine - "konspirativnu demokraciju".

Tako Račan u potpunoj konspiraciji sa svojim partijskim drugom Janezom Drnovšekom sklapa za Hrvatsku štetan granični sporazum sa Slovenijom. Zamjenik predsjednika Vlade Goran Granić, po svjedočenju Dražena Budiše, konspirativno dogovara s Carlom del Ponte imena za haaške optužnice. Vlada se oglašuje na zahtjeve da objavi ugovor o prodaji Hrvatskoga telekoma, taji sporazume s MMF-om, drži u tajnosti pitanja Europske komisije Hrvatskoj, itd.

Zašto oni to čine? - Niti znaju, niti mogu, niti hoće drukčije. A kakva vlast, takva otporba, pa im to nitko ozbiljno i ne zamjera.

- 89. Račan je bio obećao da će na prvoj sjednici svoje Vlade na dnevni red staviti reviziju pretvorbe i privatizacije. Što mislite, zašto nije održao obećanje?**

To obećanje bilo je predizborni mamac. A Račan je pragmatičan čovjek. Nije mogao održati obećanje jer bi tako razvlastio mnoge drugove iz "Šestorke".

Zato je, uostalom, odbio i zahtjev Hrvatskoga sabora da Vlada objavi imena 200 najbogatijih Hrvata.

- 90. Potpredsjednik Vlade Slavko Linić ponovno obećava reviziju pretvorbe i privatizacije. Što mislite o tomu?**

Bliže se izbori, pa će valjda ono što nije došlo na dnevni red prve sjednice doći na dnevni red posljednje sjednice Račanove Vlade.

No, šalu na stranu. U ovom času Račanova bi Vlada osvijetlala svoj konspirativni obraz kad bi u međuvremenu pošteno odgovorila na upit Dražena Budiše o pravim vlasnicima brodogradilišta "Viktor Lenac".

- 91. Tko će biti kriv, odnosno zaslužan, ako i nakon ovih izbora neokomunisti ostanu na vlasti?**

Oni koji odbijaju izborni savez svih državotvornih stranaka.

Naravno, najveću odgovornost snosi najjača stranka.

Kada stranke koje imaju manji broj članova jedna drugoj nude savez, one mogu precjenjivati svoju snagu, a podcjenjivati snagu mogućega saveznika. U tom slučaju nema dostatno jake programske prisile koja bi osigurala sklapanje saveza.

Nasuprot tomu, kada bi po broju članova silno premoćna stranka, npr. HDZ, svim državotvornim strankama ponudila izborni savez, nijedna državotvorna stranka ne bi mogla odbiti tu ponudu, jer bi se time izložila drastičnoj kazni svoga biračkog tijela.

92. Što Hrvatski blok misli o pokušaju prodaje Brodske banke i viških hotela Vinku Sindičiću?

Pokušajem prodaje narodne imovine Udbinu profesionalnom egzekutoru Vinku Sindičiću neokomunistička se vlast objesno rugala žrtvama komunističke diktature u razdoblju od 1945. do 1990.

93. Što mislite o ukidanju viza za građane Srbije i Crne Gore?

U ukidanju viza za građane Srbije i Crne Gore na zahtjev Europske unije Hrvatski

blok vidi klizanje Hrvatske na Zapadni Balkan.

U času kada se Mađarska i Grčka spremaju uvesti vizni režim prema Srbiji i Crnoj Gori Vlada otvara Hrvatsku kao jedinstveno područje za ilegalne imigracije s istoka, za trgovinu ljudima, za raspačavanje droge, za terorizam i sve moguće vrste međunarodnog kriminala.

To je osobito pogibeljno zbog toga što Hrvatska nema sporazum o readmisiji sa Srbijom i Crnom Gorom, po kojemu bi ilegalne useljenike mogla vraćati u te zemlje.

Bruxelleski zahtjev za ukidanje viznog režima prema Srbiji i Crnoj Gori raskrinkava "europske" laži trećosiječanske vlasti. Ta je vlast dosad pričala bajke o "Zagrebačkom summitu" (kako su za domaću porabu nazivali Zapadnobalkanski summit Europske unije u Zagrebu 2000.), o "individualnom pristupu" Hrvatske Europskoj uniji umjesto "regionalnoga", o "regati" umjesto "konvoja" itd. Sada vidimo da uvođenje schengenske granice na zapadu i sjeveru (Slovenija i Mađarska) i otvaranje prema istoku (Srbija i Crna Gora) zaokružuju regiju Zapadnog Balkana. A i propagandisti današnje vlasti stubokom su promijenili svoj odnos prema Zapadnom Balkanu. Oni danas otvoreno veličaju Zapadni Balkan kao hrvatsku "razvojnu šansu" (Davor Gjenero u Vjesniku).

To su, među ostalim, razlozi zbog kojih se Hrvatski blok usprotivio ukidanju viza za građane Srbije i Crne Gore.

94. Podupire li Hrvatski blok današnju bezuvjetnu gospodarsku suradnju Hrvatske sa Srbijom i Crnom Gorom?

U situaciji kada te zemlje drže pod okupacijom dio hrvatskoga teritorija na Dunavu i kod Prevlake, kada ne vraćaju otetu hrvatsku imovinu (npr. INA-ine benzinske crpke, odnesene matične knjige, opljačkano kulturno blago, ukradene lipicance, itd.), držimo da je takva gospodarska suradnja preuranjena.

Prava suradnja pretpostavlja poštene odnose i probitak za sve sudionike u zajedničkom poslu.

Nerazumno je očekivati poštene odnose i probitak od gospodarske suradnje s tim zemljama sve dok one ne vrate ono što su protupravno otuđile u agresivnom ratu protiv Hrvatske.

95. Zašto hrvatski jezik ima dva pravopisa?

Nijedan drugi jezik osim hrvatskoga nema u istodobnoj porabi dva pravopisa. To je kao kad bi na istom sudbenom području istodobno bila na snazi dva različita kaznena

zakona. Pravopis je isključiv. Za pravopis je svaki drugi način pisanja - krivopis.

“Hrvatski pravopis” Stjepana Babića, Božidara Finke i Milana Moguša komunisti su nakon sloma Hrvatskoga proljeća 1971. smatrali nacionalističkim projektom i onemogućili njegovo tiskanje. On je ipak tiskan u Londonu, a po mjestu tiskanja u Hrvatskoj je dobio kolokvijalno ime “Londonac”. Račanova je Partija na utuk tomu pravopisu naručila od Vladimira Anića i Josipa Silića “Pravopisni priručnik hrvatskoga ili srpskoga jezika”, koji je do raspada Jugoslavije bio u službenoj porabi u Hrvatskoj.

Nakon hrvatskoga državnog osamostaljenja “Londonac” se vratio iz emigracije.

Kada je Račan, kao “socijaldemokrat”, ponovno došao na vlast, drugovi su opet tiskali Anić-Silićev “protulondonac” i dali ga u porabu. Ovaj put, naravno, pod imenom hrvatskoga pravopisa.

Dva se pravopisa jednog jezika doimaju kao “kulturna budalaština”. Ali stvar nije nimalo bezazlena. Riječ je o diverziji protiv uspostave hrvatskoga pravopisnog standarda.

96. Treba li Hrvatska nadzirati tzv. kulturnu suradnju sa Srbijom i Crnom Gorom?

Treba. To je jedna od zadaća ministarstva kulture.

No, današnje Ministarstvo kulture Republike Hrvatske na jednoj je strani - u skladu sa svojim načelnim preferiranjem alternativnih kulturnih strujanja pred kulturnom maticom - utemeljilo visoki "breonski kult" Rade Šerbedžije i Zlatka Viteza, a na drugoj širom otvorilo vrata tzv. srpskoj narodnjačkoj kulturi.

Ako se takva kulturna suradnja otme nadzoru, ona će i u samostalnoj hrvatskoj državi, kao i prije njezine uspostave, opet biti u funkciji slabljenja hrvatskoga kulturnog identiteta.

97. Bi li Hrvatski blok, da je na vlasti, pomagao u gašenju požara u Crnoj Gori?

U svladavanju ekoloških katastrofa susjedne su države upućene na međusobnu suradnju.

U slučaju nedavne intervencije hrvatskoga kanadera u Crnoj Gori neshvatljivo je njegovo slanje u tu zemlju u času kada su požari plamtjeli i u Hrvatskoj, a nismo imali dovoljno vatrogasnih zrakoplova.

Takvu nesebičnost hrvatskih vlasti još je teže shvatiti u svjetlu činjenice da je Crna Gora u agresivnom ratu protiv Hrvatske zaplijenila pet hrvatskih kanadera i prodala ih Grčkoj.

98. Kako Hrvatski blok ocjenjuje vanjsku zaduženost Hrvatske?

U izbornoj deklaraciji SDP-a i HSLŠ-a "Za poštenu i uspješnu Hrvatsku" 1999. Ivica Račan i Dražen Budiša zabrinuto konstatiraju: "Hrvatska je sve zaduženija zemlja - trenutno inozemna zaduženja iznose preko 9 milijarda dolara, što je dvostruko više nego 1990."

To znači da je hrvatska država naslijedila četiri i po milijarde dolara jugoslavenskoga duga, a sama se u prvih deset godina svoga postojanja zadužila za još četiri i po milijarde dolara.

Današnji vanjski dug Hrvatske iznosi oko 19 milijarda dolara. To će reći da se "poštena i uspješna Hrvatska" u nepune četiri godine zadužila za 10 milijarda dolara.

Račana danas ne zabrinjava vanjski dug zemlje. Predsjednik Mesić i ministar financija Mato Crkvenac -suprotno od guvernera Hrvatske narodne banke Željka Rohatinskoga i MMF-ovih financijskih stručnjaka - drže da Hrvatska nije prezadužena zemlja.

Hrvatski blok smatra da je neokomunistička vlast, povećavši vanjski dug na 19 milijarda dolara, ugrozila hrvatske nacionalne interese i onesposobila hrvatsko gospodarstvo za samostalan rast u budućnosti.

99. Kako Hrvatski blok vidi današnju stranačku scenu u Hrvatskoj?

U Hrvatskoj ima osamdesetak stranaka. One se, poput stranaka u Zapadnoj Europi, same smještaju na "ljevicu", "desnicu" i "centar".

To u Hrvatskoj najčešće ne znači ništa, jer nema nikakve veze sa stranačkim programima, a još manje s političkim djelovanjem.

Ni imena stranaka u Hrvatskoj nisu osobito pouzdana. Često je posrijedi manipulacija biračima ili naprosto neznanje.

Tako, na primjer, anacionalna neoliberalna stranka Vesne Pusić nosi konzervativno ime, "Hrvatska narodna stranka" (HNS), a udruga Nacionalova kolumnista Mate Granića zove se "Demokratski centar" (DC), jer Granić, bez obzira na "čistu besmislenost" formulacije, vidi svoj politički prostor ni manje ni više nego u "čistom centru" demokracije. No, svu himbu i neznanje bivših komunista nadvisuje politički genij Ivica Račana. Njegov je SDP samo prvi dio izvorne kratice - SDP-SKH ("Stranka demokratskih promjena - Savez komunista Hrvatske"). Nakon dužeg krzmanja Račan je odbacio svoje ishodište - SKH, a kraticu SDP napokon "razvezao" moderno, kao - "Socijaldemokratsku partiju". Tako se, plešući na konopcu "revizionizma", što je u njegovoj mladosti bio najteži grijeh, pod

starost od diktature proletarijata primaknuo liberalnoj demokraciji.

Sve te stranke, koliko god se po programima i nazivima htjele međusobno razlikovati, u djelovanju se gotovo i ne razlikuju. Slične su kao jaje jajetu. Zaboravljaju opći interes. Ne uzbuđuje ih ni pokušaj trgovine državnim teritorijem, ni kršenje Ustava, ni rasprodaja monopolnih sustava, ni rasprodaja jadranske obale i otoka, a još manje drastično povećana nezaposlenost i nepovoljni demografski trendovi. U svemu su uvijek spremne na kompromis. Tim kompromisom štite stranački interes, koji se u konačnici svodi na interes stranačkih vodstava.

Takvo ponašanje političkih stranaka pretvorilo je u Hrvatskoj kukavštinu u temeljnu političku krjepost. A kukavština rađa slabu, malodušnu, poniznu, slugansku Hrvatsku, Hrvatsku koja se odriče sama sebe.

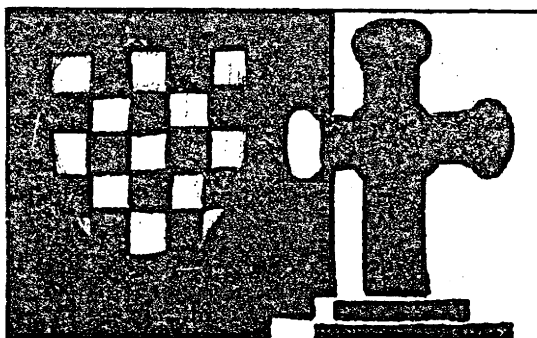
100. Zašto bismo glasovali za Hrvatski blok?

Hrvatski blok - pokret za modernu Hrvatsku vidi uzroke najvećih nevolja mlade hrvatske države u tomu što su njezine današnje političke elite relativno stare, oblikovane u socijalizmu, a socijalno neosjetljive, nesposobne, neobrazovane, stručno nekompetentne i neodgovorne.

Mi u Hrvatskomu bloku izlaz vidimo u ubrzanju prirodne smjene političkih naraštaja. Okupljamo nove ljude, koje ćemo izvesti na političku scenu. To su ljudi koji nisu ni opterećeni ni ograničeni ružnom prošošću.

Sudeći po članstvu Hrvatskoga bloka, u Hrvatskoj ima dosta poštenih i obrazovanih mladih ljudi, ljudi koji žive u suvremenosti, imaju nova znanja i razumiju današnje probleme. Uvjereni smo da su hrabrost, znanje i poštenje tih ljudi, njihova samosvijest, odlučnost i energija jamstvo za iskorak u jaku, zdravu, moderno uređenu, ponosnu Hrvatsku.

Tko želi takvu Hrvatsku, glasovat će za Hrvatski blok.

HRVATSKI BLOK

POKRET ZA MODERNU HRVATSKU

www.hrvatski-blok.com

Ul. kneza Mislava 11/I. :: HR - 10000 Zagreb

Tel.: +385-1-461-77-67, 461-77-69 :: Faks: +385-1-461-77-68

e-mail: info@hrvatski-blok.com

Naša vizija samostalne, demokratski uređene, snažne, samosvjesne, ponosne Hrvatske polazi od pomirbe hrvatstva i jedinstva domovinske i iseljene Hrvatske, isključuje balkanska državna udruživanja, a nastoji oko ravnopravna članstva Republike Hrvatske u Europskoj uniji, ne odričući se hrvatskoga nacionalnog identiteta i individualiteta.

Koncept, dakle, posve oprečan današnjoj hrvatskoj zbilji, koju karakterizira malodušnost pučanstva i kukavština političkih elita.

HRVATSKI BLOK

POKRET ZA MODERNU HRVATSKU